

DRAUGAS

KATALIKU LAIKRAŠTIS.

Organas Susivienijimo Lietuvių Rymo-Kataliku Amerikoje.

WILKES-BARRE, PA., 2 D. KOVO (MARCH) 1911 M.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER AUGUST 21ST, 1909, AT THE POST OFFICE AT WILKES-BARRE PA., UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1897.

Metai III.

No. 13.

Pirmoji Gavenios Nedelia.

Lektija. — II. Kor., VI, 1—10. — Broliai: Raginame jus, idant dovanai Dievo malonės neimtumite. Nes sako: patogiame laike išklaušiau tavęs ir išganymo dievoje gelbėjau tave. Štai dabar patogus laikas, štai dabar išganymo diena. Niekam neduodame jokio pamokymo, idant nebutų pažeiktas mūsų tarnavimas. Bet visuose daiktuose pasidomėjime patį save, kaip Dievo tarnai, didžioje kantrybėje, varguose, reikalaujantys suspaudimuose; mušimuose, kalėjimuose, maišymuose, darbuose, budėjimuose, nekaltybėje, moksle, engvaširdybėje, ramybėje, pasioje šventoje, meilėje, apvylinėjoje; tiesios žodyje, Dievo galybėje, per ginklą teisybės po dešinei ir po kairę; per garbę ir apleidimą, per negarbę ir gerą vardą; kaip suvedžiojami, o išsusi; kaip kurie nepažįstami, o pažįstami; kaip prastantys, o štai esame gyvyje, kaip pabausti, o nenuviltinti; kaip nuliudę, o vildami linksmi; kaip pavarantys, o daugelį turtingais darantys; kaip nieko neturintys, o viską valdantys.

Evangelija. — Mat. IV, 1—11. — Anuomet buvo Jezus nuvestas dvasios girion, idant būtų gundytas velnio. O kad išpasnikavo keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, po to alko. Ir priėjęs gundytojas tarė jam: jei Dievo sunus esi, paskiep, idant tie akmenys stoje ant duona. Kursai atsakė: mas tarė: Parašyta yra: ne padia duona gyvas yra žmogus, bet visokių žodžių, kursai išeina iš Dievo burnos. Tadą paėmė jį velnias į šventą miestą ir pastatė jį ant bažnyčios viršaus, ir tarė jam: jei esi Dievo sumum, nusileisk žemyn. Nes parašyta yra: jog savo aniuolams isakė apie tave, ir nešios tave ant rankų, idant kartais nepažeistum savo kojų ant akmens. Tarė jam Jezus: Vėl parašyta yra: Ne bandysi tavo Viešpaties Dievo. Vėl paėmė jį velnias ant labai augšto kalno ir parodė visas svieto karalijas ir jų garbę, ir sakė jam: Vis tai duosiu tau, jei puolęs pasikloniosi man. Tadą tarė jam Jezus: Eik šalin, šėtone, nes parašyta yra: Viešpatie, Dieviu tavo klonesios. Jam vienam tetaraisi. Tadą apleido jį velnias, o jį aniuolai priėjo ir tarnaujo.

GAVENIA.

Gavenios laiku Bažnyčia tikinčiuosius ragina, kad jie rimtai pamastytų apie savo padėjimą ir priedermę link Dievo. Įpatingos Gavenioje pamaldos nepaprastai krikščioniui tą išganymo darbą palengvina. Prasideda Gavenia iškilmingu priminimu apie žemą kuno žmogaus padėjimą, kad tikintysis atsimintų priedermę neramius kuno pageidumus sielos valdžioje laikyti. "Atsimink žmogau, Bažnyčia sako, jog dulkė esi ir į dulkę pavirsi." Kunas, prie sielos prilyginus, mažos yra vertės. Amžinoji laimė ar nelaimė prigul nuo sielos padėjimo.

Tečiau gyvenimo patyrimas parodo, jogei apie kuno reikalus vien tik besirūpinama, o siela pasilieka užmiršime. Taip neteisingai žmogui, išmintingam sutvėrimui, pasielgti nepridera. Žmogaus tikslas ne žemė, bet dangus; ne geiduliams kuno tarnavimas, bet Dievui; ne amžinas pražuvimas, bet išganymas. Tad nepridera žmogui, ypač katalikui, savo svarbiuosius dalykus išminties išleisti, o savo širdį vien tik žeme ir jos tuštybė pripildyti. Bažnyčia, kaip Dievo vietininkas ant žemės, stengiasi žmogų atvesti į rimtą pagalvojimą apie savo pradžią ir pabaigą. Primena jam, jogei sielos teisės yra augštesnės už kuno, nes kunas, iš žemės paimtas, į žemę ir grįš, bet siela nuo Dievo paeina ir prie Jo grįšta.

Tikroje katalikiškoje dvasioje pradėjime Gavenia, Te pelenai, mūsų galvas palytėje, antspaudą palieka ir ant mūsų širdžių. Jei tikro pasniko užlaikyti negalime ir dėlei sunkaus darbo ar silpnos sveikatos, naudodamiesi Bažnyčios suteikiama dispensa, tad pasniko stočią kitais nusimarimais atlyginkime. Susilaikykime nuo visų svaiginančiųjų gėrimų, atsimindami Jėzaus troškimą ant kryžiaus; jei galima, klausykime kasdien šv. Mišių, o ypatingai dalyvaikime Kelių Kryžiaus apvaikšiojime pėtyčiomis ir Graudų Verksmų giedojime Sekmadieniais. Šitepos praleista Gavenia bus tinkamu prisirengimu prie Velykinės Komunijos ir džiaugsmingo apvaikšiojimo Viešpaties Prisikėlimo.

Vargonininkas

mokantis lietuviškai, lenkiškai ir angliškai ir gerai chorą vesti reikalingas. Freeland'a, Pa. Atsišaukti: Rev. J. Kasakaitis, Freeland, Pa.

BAŽNYTINES ŽINIOS.

Žemaičių vyskupijos kunigų permains. Kun. Adamauskas, Pašvitinio kam., perkeltas į Žvingių altariją; kun. Budrys, Pabaisko kam., į Abelių kam., kun. Ercius, Saločių kam., į Pašventinių kam.

Naujosios Suplikacijos. "Vien." praneša, kad šv. Kazimiero draugija greitai laiku atsaukdysianti naujai pertaisyta ir J. E. Žemaičių vyskupo Cirtauto jau patvirtintą suplikaciją, kad galima būtų jas paskleisti kuoplačiausiai tarp žmonių. Mat, pradėjus jas giedoti Žemaičių vyskupijos bažnyčiose kaipur išėjo nepatogumai dėlto, kad dar ne visi žmonės jas moka. Draugija prašo tik kunigų pranešti, kiek kuriai parapijai būtų jų reikalinga, kad sužinotų — kiek spauzdinti.

Seinų vyskupijoje dekonijų yra 11, parapijų bažnyčių 128, filijų bažn. 19, vienuolynų 1, viešųjų koplyčių 91. Kunigų Seinų vyskupijoje yra 352, klierikų akademijoje 4, klierikų seminarijoje 89, kunigų—vienuolių 2, brolis (kandidatas į kunigus—vienuolius) 1, vienuolių moterų 11, gailastingųjų seserų 12, o tikinčiųjų 682, 955.

Iš Lietuvos.

Panedėlys, Ežer. ap. A. a. Marija Zobarskienė. Gruodžio 14 d. 1910 m. mirė a. a. Marija Zobarskienė 70 metų amžiaus Bogdalavos dvare, kur ir palaidota. Buvo tai moteris visų gerbiama, energiška darb. Mūsų dvarininkai moka svetimtaučiams už skolas parduoti dvarus, o a. a. Zobarskienė, likus našlė su mažais vaikais, išsigalėjo vaikus leisti į mokyklą ir tvirtai laikytiesi prie savo šventos žemės, nors ne per daug dėkingos už trusą apie ją. Savo dorą, energišką darbštumą inkvėpė ir vaikams. Savo naudingą, nepailstančią darbūmą ypatingai pasižymi daktaras Zobarskis, kurio praktika apima dešimtį mylių aplink. Daktaras vienok atveda laiko ir ūkio reikalus, kurį veda tampriai ir pažangiai, padedant seseriai nemažiaus darbiai ir energiška. Tai pavyzdys, retai kur užeinamas mūsų liaunoj Lietuvoj. Apylinkės gyventojams vienutinis pavyzdin-gas Bogdalavos ūkis, kuriuo kaimynai ir gėrisi, ir mokina. Bogdalavoj taip pat duris atviros kaimynams,

ieškantiems patarimų ir labai nebrangus patarnavimas susirgus. Prie nabašni-kės geri tarnai išbūdavo po penkioliką ir daugiau me-tų. Teismo duris jai buvo nežinomos. Gailu, kad laidojant velionę neatsirado, kas būtų išrodęs jos nuopelnus didžiam susirinkimui giminių, kaimynų, nei svetimtųjų. Tegul būtų žinoję, jog atėjo pasimelsti, atsisveikinti, patarnauti paskutiniu kartu tai, kuri visiems gerai velijo ir darė. Tegul atils! Viešpatyje!

Teisybė, buvo prakalba prie pakasynų vieno svečio-kaimyno evangelikų pastoriaus; bet svetimas žmogus negalėjo atjausti to, ką galėjo jausti, žinoti ir išreikšti, kas artiaus pažino nabaš-tikę, artimesnius turėjo santykius.

Nauji laikraščiai. Šiomis dienomis pradėjo Vilniuje eiti du nauji laikraščiai: lietuvių kalba — "Pasiuntinys", mėnesinis laikraštis, skiriamas dvasiškiems lietuvių reformatų reikalams; veda jį Linkuvos reformatų kunigas J. Šepetys, pasirašęs redaktoriumi-leidėju; lenkų kalba — "Życie społ-dzielcze" taip pat einas sykį į mėnesį ir pavestas kooperacijos reikalams. Veda jį žinomas mūsų krašto kooperatininkų veikėjas inž. p. A. Šklennik; redaktorium-leidėju pasirašo p. Kl. Kimont.

Debeikiai, Ukm. ap. Sausio 14 d. laudies namuose Aknystos dvarininkė p. Venclavavičienė surengė šeimynišką vakarėlį Debeikių parapijos vaikams. Kadangi inėjimas į vakarą buvo be mokesčio, tad vaikų iš visur prisirinko pilna salė. Visų pirma vaidinta buvo "Betliejaus stalinė". Paskui vaikai užsiėmė tautiškais žaislais; gana tvarkiai, gražiai deklemano (tik per daug balsiai), dainavo ir, kaip kas mokėjo, šoko; žodžiu sakant, visa salė užė, kaip bičių avilys. Rodos, visi vaikučiai buvo linksmi ir patenkinti žaislais. Ačiū gerb. poniai Venclavavičienė už rūpestį apie mūsų vaikus; taip pat ačiū p.p. mokytojams, panelei Sm. ir kitam X.

Subačius, Kuršo gub. Prūdiškės ūkininkas Vil. prieš Kalėdas nuvažiojo su žmona ir samdininku Dvinskan ir nuvežė parduoti du meitėlius, už kuriuos gavo 115 rb. Pardavęs meitėlius, nuėjo su samdininku išgerti ir tol gėrė, kol girtam vagis visus pinigų iš kišenės ištraukė. Važiuojant namo, žmona pradėjo barties, tuomet jis šoko iš rogių ir pasileido

bėgti tiesiog į Dauguvą, bet pavyko sulaikyti. Tai ką degtinė daro!

Panevėžyje p. Tumašauskas, lietuvis, nuo rudens intaisė prie savo vaistų sankrovos vaisių vynų dirbtuvę. P. Tumašausko išdirbimo vynas skanus ir nebrangiai atsieina: 40-70 kap. už bonką. Vynų dirbtuvei labai sekasi. Abstinentsams, žinoma, vynas nepageidaujamas; bet paprastiems blaivininkams, vieton nešus rublines Kaukazo vynadirbiams, geriau jau savąją pramoniją palaikyti. Gal savas vynas ir ne taip geras, bet užtat jis savas. "Motušės austas milėlis už šilką gražesnis", sako priežodis.

Šv. Jokūbo ligonbutyje Vilniuje mirė neseniai kažkoks Jachimavičius, geležinkelio mašinistas, kuris neseniai buvo čia atvežtas pasigydyti, kaip pamišęs. Jachimavičius paskutinėje valst. lioterijoje buvo išlėšęs 6.000 rublių ir važiojo atsiimti Peterburgan. Ūma jo mirtis pasirodė kaimabejotina. Apžiūrėjęs mirusį kuną, pasirodė išlaužti šonkauliai. Atvežtas gi ligonbutin Jachimavičius buvo sveikas. Vadinas, išlaužta jam šonkauliai ligonbutyje. Dėl to dalyko suimta ir pasodinta gub. kalėjimant du ligonbučio tarnu. Bus byla.

Vabalninkas, Panev. ap. "Gon. Codz." praneša iš Vabalninko apie tokį pasibaurėtiną atsitikimą, būvusį sausio 2 d. š. m. Vabalninko bažnyčioje: "Dumliūnų (Vabalninko par.) Paliokas, ūkininkas nuo pusantro valako, 70-ties metų vyras, atėjo bažnyčion girtas. Vos kamendorius kun. Pabijonas Kemešis išėjo iš zakristijos prezbitėrijon laikytų mišparų, Paliokas sviedė jį dideliu 6 svarus sveriančiu akmeniu. Akmuo pataikė į didžiojo altoriaus cimboriją, sutriuškino žvakes, apvertė liktorius ir sudaužė gipso papuošalus. Vos ne vos čia pat esantiems kunigams pavyko tik apginti Palioką nuo inirtusiu užmušti jį žmonių. Paskauktoji policija Palioką suėmė. Jo kišenėje atrado dar vieną akmenį, sveriantį 10 svarų.

Užpuolimo priežastis būvusi, buk, ta, kad kun. Kemešis dažnai barė girtuoklius.

Na, tokių atsitikimų tai dar, rodos, neteko Lietuvoje girdėti.

"Liet. Ukin." užtat eina tik po 8 pusl.

Gimnaziją uždare. Švietimo ministeris patvirtino Vilniaus mokslo apygardos globėjo įsakymą uždaryti privatinę Piesockio gimnaziją Vilniuje.

Vilniaus gubernijos kalėjime, Lukiškiuose, yra dabar uždaryti išviso 1174 žmonės. Tuo tarpu, šitas kalėjimas pastatytas tik 700—800 kalių.

Alytus, Suv. gub. Per Naujuosius Metus (n. s.) "Saulės" kinematografas rodė gyvuosius paveikslus iš V. J., šv. Elzbiotos ir Genovaitės gyvenimo ir kaip alkooolis kenkia žmogaus sveikatai ir gimdo ligas. Labai žmonėms patiko. Prašė kinematografo vedėjo, pasilikti tolesniam laikui, nes nevisi žinojo ir daug, kurie norėjo pamatyti, nematė. Ne vienas apsisverkė ir ne vienas metė degtinę gėrę.

Babinavičiai, Magilevo gub. Per Kalėdas buvo čia vietinių bažnyčios giesmininkų ir šiaip parapijonių lietuvių susirinkimas. Vakarėlis prasidėjo prakalbo-mis, kuriose kalbėtojai ragino tautiečius mylėti lietuviš-tę, šviesties. Vienas kalbėtojas prirodinėjo lietuviškų dainų gražumą, ragino branginti jas, mokyties ir dažnai dainuoti. Antras pastebėjo, jog lietuviai nebrangino ligšiol lietuvištes ir neretai atsitikdavo, kad visi nemokydavo vaikų lietuviškai; dabargi, sakė jis, tame dalyke matoma atmaina į gerą ir reikia tikėtis, jog ateityje lietuviai taip karštai pamylės ir brangis lietuvištes, kaip dabar myli ir brangina katalikystę.

Po prakalbų buvo giedama giesmės, dainuojama dainos, sakoma eilės ir perskaityta viena juokinga komedijėlė. Dainavimas pavyko. Puikiai padainuota "Kur bėga Šešupė". Linksmai skambėjo:

"Ginčijosi trys mergelės, Stovėdamos prie tvorėlės: Kurios iš mūsų trijų Veidelis dailėsnis".

Tiesiog griausmingai padainuota jaunimo daina "Užtrauksim naują giesmę broliai!" pagal gražios J. Višniausko kompozicijos, kurią reikėtų išspauzdinti, kad visuomenė galėtų ja pasigerėti.

Dainavimo ir eilių sakymo tarpuose buvo žaislai, taip kad visas vakaras praėjo smagiai.

Šiuos žodžius rašančiam griaudu darėsi, žiūrint į mūsų jaunomene, čia-pat Baltarusijoje gimusią ir užaugusią, kuri tečiau kalba sa-

vo prigimtąja kalba, dainuoja savąsias daineles ir taip jausmingai kartoja:

"Kur bėga Šešupė, kur Nemunas teka, Ten mūsų tėvynė graži Lietuva"...

"Tu Lietuva, tu mieliausia mūsų motynėle"...

"Išauš kita gadynė— Pakils jauna tėvynė!" "Viltis",

Papilys (Zar. ap.). Nors Papily blaivybė nuo senovės skelbiama ir platinama yra mūsų kunigų, bet girtybė viešpatauja viešai ir plačiai. Parodo monopolis, kur sunešama per metus dešimtis su viršu tūkstančių rublių, pilni dvi aludi žmonių ne tik nedėlios pavakariais, bet ir šokiomis dienomis dažnai, ir "girtybės aukos", kaip va: prieš Kalėdas vienas jaunikaitis U. iš vakaruškų gerokai įkaitęs parrėpliojo namo, atsigulė klėty, gavo ligą, gal smegenų uždegimą, pagulėjo be žado kelias dienas ir numirė girtuoklio smertimi. Nepermaldavęs Dievo už savo nuodėmes, be šv. Sakramentų. Antra panaši "auka" tai šitomis dienomis sopina kiekvieno jautresnio žmogaus širdį. Vyras pernai tikt vedęs, susilaukęs jau ir suniuko, paskutinę Kalėdų dieną "įkaušęs" nuėjo dar "linksmon kompanijon", kur pasilinksminus pradėta pešties. Nabagui "svečiui" Z-ai sudaužyta taip galva, jog po trijų savaičių paliko ašarose skęstančią našlę ir našlaitį. O buvo tai vyras 24 m., "žaliukas", galis tartum šimtą metų sugyventi. Kad ir mato žmonės panašius "girtybės vaisius", bet nepames nei vienas degtinės gėrės — "kaipgi — sakė — atsitrauksi nuo draugų?" Nereiktų rinkties į draugus geriančių degtinę.

Minskas. Čion susivažiavo iš visos Minsko gubernijos daktarai pasitarti, kaip tiksliau kovojus prieš kole-rą. Daktaras Šilingas perskaitė referatą apie alkoholio kenksmingumą. Nutarta rūpintis, kad pradinėse liaudies mokyklose būtų aiškinama vaikams alkoholio kenksmingumas.

Vilnius. Pertaisyta įstatyta lietuvių susiėlpimo draugijos. Įstojant užuot 25 rublių tereikia mokėti 2 rublių, todėl didesnis lietuvių skaičius galės prisidėti prie tos draugijos, kuri rūpinasi visais lietuvių reikalais, turi plačias teises, gali mokyklas steigti visoje Vilniaus gubernijoje.

Pradėjo eiti mėnesinis laikraštis "Pasiuntinys", skiriamas dvasiškiems reikalams lietuvių kalvinistų.

Mokytojas Kairukštis nuo 12 sausio pradėjo lietuvių kalbos lekcijas pirmojoje Vilniaus vyrų gimnazijoje. Tokias pat lekcijas ketinama įvesti ir privatinėje Pavlovskio gimnazijoje.

Palanga. Ir mes turime įsteigtą knygynėlį su skaitytukla, tiksliai gaila, kad palangiškiai mažai kas teskaito. Kad daug dar yra tamsių žmonių, matyti kad ir iš to, jog pas mus atsirado šundaktarė apgavikė, be jokio mokslo mergina. Iš kitos parapijos atsibastė, neturėdama iš ko bepramisti, prasiimanė žmones gydyti. Kazikokius šlamštus suvirina ir už juos kartais po 3 rublius už butelį atima. Su tais vaistais bemaž ko vieną moteriškę iš svieto neišvarė. Vienas vaikas, tais vaistais užnuodytas, krito ant lovos ir dabar tebeguli, greitusiai sulauks mirtį, negu pagis. Tur keletą savo sėbry, kurie prikalbinėja žmones, kad ji stebuklingai pagydyt ir taip privilegija tamsius žmones. Kitas po 6-8 rublius užmokėjo. Iš tokio gydymo nei vienas dar nepasveiko, bet kaip girdėties kožnas guodžias, kad blogiaus liko.

Raguva (Ukm. pav.). Girtuoklystės auka. Kvitižiujė pas Juozapą Skrebį begerdami deginė du jaunu berniukų 18 metų, Leonas Šimkunas ir Vincas Vanagas susimušė ir Vincas V. perdūrė peiliu Leoną Šimkuną, kurs tempat mirė. Girtuokliai, prisžiūrėkite, ką padaro degtinė.

Dobeikiai (Ukm. pav.). Perniai rupinanties klebonui kun. Mikšui, kun. Paškevičiui, ponams Venčlavičiams, mokytojui panai Šmetonaitė pastatyti netoli bažnyčios namai žmonėms susirinkti. 8 gruodžio atdaryta arbatnamis. Gaspadi nei į pagalbą šventomis dienomis ateina ssnariai blaivininkai. Reikia mums netikt "Blaivybės" draugijos, reikia įsitaistyti ir vartotojų draugija, ukės ratelis. "Saulės" skyrius, tada mes pakilsime.

Šilai. Pas mus negeros naujienos: labai žmonės serga, nežinau kaip ta liga vadinasi: kojomis negali paeiti ir liežuviai gerklėse tinsta, palieka be odos, ir negali nieko pavalgyti ir iš to daugumas miršta; ir serga po 4—5 savaites.

Marijampolė. Išėjo pirmas num. naujo laikraščio "Žiburys". Redaguoja šį laikraštį kun. M. Gustaitis, o leidžia "Žiburio" draugija.

Perlojus (Trakų ap.). Mums rodėsi, kad mūsų gerb. kleboną kun. Čapliką permėinai, tai sumažės ir apšvietimas: bet, ačiū Dievui, ne — dabartinis klebonas kun. Šopara toliau varo apšvietimo darbą. Girtuokliai džiaugėsi tikėdamiesi, kad kun. Čaplikui išvažiuavus, jiems nekludys girtuokliai, bet nabagai labai apsiriko.

Jaunimas pas mus elgiasi gražiai. Nedėdieniais ir šventadieniais susirinkę pas ką nors gražiai padainuoja, pašoka tautiškus šokių, pašoka laikraščius, ypač "Šaltinio" Vainikėlių.

Dar nepaliksiu nepagyres vietinio vargonininko, kuris

labai rūpinasi choru ir jau daug išmokė.

Vienas tik daiktas nepagirtinas: Žiūrių, Maučigirių ir Paulių kaimai kerta jaunus miškelius ir veža žydams parduoti. Už vežimą gauna kokią 30 kapeikų, o nesupranta, kad su laiku iš tų miškelių turėtų nepalyginamai didesnę naudą.

Girdiškė (Rėseinių aps.). Retai kame rasime taip iš visų atžvilgių tamsų užkampelį Lietuvoje, kaip Girdiškės parapija. Žmonės čia tebegyvena mažose, surūkio se trobelėse. Žemės turėtų pusėtinai, tik ji prastai išdirbama. Laikraščių skaitymas mažai tepasiplatinęs ir labai pamažu teikla augstyn gal dėlto, kad čia maža ligi šiol tebuvo mokyklų, kad nedaug tėra mokančių paskaityti iš knygų. Mokslo einančios jaunuomenės ir vargiai ligi penkių priskaitytum. Pertat ir susipratusių lietuvių sodiečių čia visai nėra.

Negeriau yra ir su moterimis. Jos dar ir už vyrus tamsesnės. Skaityti mokančių ant maldaknygės būtų nemažas skaičius, bet šiaip jau suprantamai paskaityti knygas — labai ir labai nedaug tėra. Pertai ir jų tarpe jokios pažangos, jokio susipratimo nematyti. Apsileidimas namuose, nešvarumas, kumščio ir keiksmo būdas vaikų auklėjime ir t.t. — taip ir tebedvokia. Bet kitaip ir būti negali, jei jų pačių tarpe tenka girdėti tas keistas obalsis: kam moterei mokslas?!

Švieksna (Rėseinių ap.). Yra čia gero jaunimo, bet yra ir girtuoklių, nakties paukščių. Štai pirmąjį Kalėdų vakarą pasigėrė vaikai ir tris merginos piktino visą miestelį.

Meškučiai (Šiaulių pav.). Pas mus paprastų gerybės, — monopolis, aludė ir tris slaptos smuklės, — verčiasi visos gerai. Apie mokyklą mes nei nesvajojame. Abelnai mes garsūs girtuoklybe, peštynėmis ir t.t.

Plokščiai (Naum. pav.). Plokščių "Žiburio" skyrius gėsta. Išpradžių, pasirodžius pas mus kun. Brundzai, buvo beveikisantis, — bet dabar tyli.

Vaitkabalai (Vilk. pav.). Vieną gražią dieną Lankeiškių ir Bartininkų žemsgariai sumanė apsilankyti pas kaimynus... su kratomis. Buvo Varteliuose, Graužiniuose ir Vidgiryje. Rado du šautuvus. Bet Vidgiryje pas vieną žmogiuką rado plaktuką... ir jis nabagas pasirodė neištikimas, pasiėmė su savim; rasi, kardus plaks.

Keturvalakiai (Vil. pv.). "Žiburys" buvo įtaises čia jaunimo susirinkimą. Buvo padainuota kelios dainelės, pasakytos eilios. Galop vietinis kunigėlis paskaitė keletą straipsnelių. Kitą susirinkimą žadėjo įtaisyti įvairresnį.

"Liet. Ukin."

Reikalingas vargonininkas lietuvis. Su lyg jo profesijos žinojimo ir darbas ir mokeskis.

Adresas sužinoti "Draugo" Redakcijoje.

Korespondencijos.

BROOKLYN, N. Y.

15 dieną vasario buvo čionai ant McCaddin Hall teatro. Vietinės lietuviškos parapijos giesmininkai vaidino "Katriutę". Salė labai graži, išrodo kaip tikras teatras, bet lošimas labai skyrėsi. Aktoriai savo rolių nemokėjo ir lošė kartais net persilpnai. Du dalykai darė nesmagų įspūdį: Teatras buvo lošiamas vietinės lietuviškos mokyklos naudai, bet žmonių buvo nedaug: aišku tat, kad da čionykščiai lietuviai protiška žemai stovi, — jie da mokyklų svarbos nesupranta. Antras dalykas, kad teatrus griebsiai lošti tokie žmonės, kurie to visiškai nesupranta.

Čionai kalbu ne apie aktorius, bet apie režisierius, t. y. tuos, kurie aktorius mokinia ir juos prižiūri. "Katriutę" lošančių aktorių tarpe buvo ir tokių aktorių, kurie parodė didelį savo gabumą. Rožė atlošė savo rolę kaip tikra artistė, bet i kitus sunku buvo žiūrėti, o tai todėl, kad rolės tapo neatsakančiais padalintos. Režisieriui turbūt nei į galvą neatėjo, kad joks aktorius negali artistiška lošti kožną rolę. Pav., kam buvo duoti Pranui tokią rolę, kur reikia labai daug kalbėti, taigi reikia druto balso? Tas vaikas būtų lošęs gana gerai, jeigu nebūtų gadinę visko jo labai silpnas balsas. Kam gi leisti aktorius ant scenos, neišmokinus jų pirmiausia, ne tik kaip jie tenai turi apsi-eiti, bet net, ką jie tenai turi kalbėti? Kam, sakau, bereikalo daryti gėdą tiems, kurie trokšta padaryti ką gero, tik tas, kuris jiems vadovauti pasirijo ir kuriam jie užsitikėjo, jų nepamokina atsakančiai? Pas mus tankiai atsitinka, kad vienas ar kitas išitikėjęs i savo gabumus, atmeta visų patarimus, nes niekame neklystas ir išmintingiausi esąs. Taip atsitiko ir dabar. Jeigu režisieris būtų gerai išlavinęs aktorius, o tą lengvai galima buvo padaryti, jeigu, jis, pats apie teatrą nieko nenuvokdamas, būtų kitų patarimo paklausęs, būtų garbė igijęs, o dabar padarė gėdą nekaltiems aktoriams, o da labiau sau.

Užbaigė viską dainomis. Čia pasirodė, kad jeigu vargonininkas savo chorą kame lavins, tai jo darbas ant nieko nenuėis. Dieve duok, kad taip būtų.

Teatre buvęs.

NEWARK, N. J.

(Apie vestuves).

Kai kurie newarkiečiai kelia vestuves nedėdieniais, eidami i bažnyčią prie šliubo, susikviečia po 5 tuzinus veselnikų. Šliubas esti per sumą. Veselnikai atvažiuavę bažnyčion neapsieina, kaip žmonės, per sumą, laike maldos kalbasi tarpe savęs, šaipsis, dairois. Žmonės, žiūrėdami i negražiai pasielgiančius veselnikus piktnas!... Po šliubui veselnikai nutraukia i salę. Tankiai nuo bažnyčios vaikai, mėtų namai, palydi juos iki salės. Susigrūdus jiems i salę, kad pakilsta užimas, triubų balsai, tai pro šalį einant neiš-

rodo, kad ten būtų žmonės. Girdisi lyg žvėrių balsai, tartum ten levai piaučiusi...

Tankiai tokiose vestuvėse ir po vestuvių atsitaiko visokių nelaimių. Štai kas. 13 d. išryto anksti kilo gaisras C. Matuzo valgomų daiktų krautuvė, žmonės pabudo, jau gaisrui išplėtojus; kas gyvas spruko laukan, tik vienas veselnikas nesikėlė, kad ji ir ragino kelties, nes neįjuto. Ugnagesiai atvažiuavę nuleido pro langą žemyn, jau ištrokusį ir nuvėžę i ligonbutį.

Žiburėlio draugija pamy-lėjo Europos laikraščius; nutarė užsiprenumeruoti daugiau egzempliorių "Vilties" ir "Šaltinio".

J. V. t. s.

ATHOL, MASS.

Mūsų miestelio lietuvių juda, kaip skruzdės. Štai susitvėrė moterų šv. Onos draugija, už kurios suorganizavimą pridera garbė kun. J. J. Jakaičiui. Jei laikysis priimtų įstatų, tai galima tikėtis, jog galės pralenkti savo pakiliais darbais ir seniai gyvuojančią Austros Vartų, Dievo Motinos Draugiją, kuri prakilnesniais darbais neatsizymi.

S. L. A. kuopa pabugo naujos konstitucijos ir krinkau. Jos stipriausieji šulai suspenduoti centro valdybos.

Vasario 20 d. Antanas Vinčiūnas vedė Oną Popie-laitę. Šliubą davė kun. Jakaitis.

Vestuvės atsižymėjo tuo, kad atsiliko ne taip, kaip atsilieka paprastai pas mus, kuomet kokias keturias dienas vestuviniškai kaukia, užia. Alaps vartota nedaug, žmoneliai dailiai pasilinksmino, padainavo. Kitiems tokios vestuvės nepatiko. Jie sakė: Mat toks turtin-gas, o vestuvių, kaip žmo-nės, neiškėlė... Taip, neiškėlė tokių vestuvių, kokias "žmonės" kelia, bet vestuvės buvo žmoniškos, ne tokios, kuriose išgeria po 30-40 pusbačių alaus.

Darbai silpnai eina. Naujam sunku gauti darbas. Sniego ir šalčio užtektinai.

Mackas.

LAWRENCE, MASS.

Po įkurimo "Blaivininkų Sąjungos Amerikoje" ir Lawrence'o lietuvių sudarė Sąjungos skyrių, tačiau i blaivininkus neperdaugiau-siai pridera. Bet reikia džiaugties iš to, kad vis-gi blaivininkų būrelis auga ir didinasi. Darbuojasi daugiausiai p. M. Norkunas. Po Naujų Metų prie blaivininkų kuopos susidarė nauja draugija, "Švento Vardo" vardu. Yra tai pašalpinė draugija, kuri visados bus blaivininkų globoje. Vasario 5 d. toji draugija surengė prakalbą. Kalbėtojas buvo: p. p. Juškevičius, P. Mikalauskas, P. Jaruševičius ir kunigai: J. Jusaitis, K. Urbanavičius. Aiškinta apie "Švento Vardo draugiją", apie "Blaivininkų Sąjungą", "Pašalpinę Draugijų naudingumą" ir kitokius dalykus. Tarpais dainavo bažnytinis choras. Pabaigoje buvo renkama au kos šv. Kazimiero Seserų vienuolynui. Sumesta 3 dol., kurie ir nusiūsta kun. A. Staniūnui.

Luokiškis Venelis.

BROCKTON, MASS.

Tarp Kalėdų ir Užgavėnių nebebuvo nei subatvakario, kad lietuvių pas mus nebūtų vietų pasilinksminimui. Daugiausiai juose atsibudavo giedojimai ir šokiai, nors ir kiti žaidimai nebuvo užmiršti.

Ypatingai malonus buvo pasilinksminimai dviejų vakarų, kurių vieną surengė lietuvių draugija, kitą vietinis bažnytinis choras. Abiejuose tarp kitko buvo giedojimai ir deklamacijos Deklamacijomis dar pasigirti negalima, nes tobulų deklamatorių čion stinga. Bet choras abu atveju giedojė gražiai ir smagiai. Giedojė tik lietuviškas dainas, pradedant nuo Lietuvos himno ir užbaigiant "sveiki broliai dainininkai". — Vedė chorą p. V. Juška, vietinis vargonininkas, studentas New England'o konservatorijos Bostone. Pagirtina chore tas yra labiausiai, kad trumpu laiku išmoko taip nemažai dainų ir užtektinai gražiai jas atgieda. Balsų nėra perdaugiau-siai. Didžiamjam chore dalyvauja: a, sopranas: pp. A. Laucevičia, M. Raipas, M. Krušaitė, A. Sakalauskaitė, S. Sirevičaitė, E. Velavičaitė, ir M. Tamulevičaitė; b, tenorai: pp. V. Laucevičius, J. Laucevičius, C. Laucevičius, K. Vaičiūnas, F. Jociis; c, alto: pp. M. Juško, C. Adamavičia, J. Ča-litkaitė, A. Tamulevičaitė ir M. Ivanaukaitė, ir d, bosai: pp. J. Vaičiūnas, S. Klimaitis ir P. Vermauskis. Vaikų chore yra apie 20 asmenų.

Balsų chore yra, gana gražiai, ypatingai atsižymi balsas p. Agnės Laucevičia (Agnieskos Laucevičaitės Red.). Jos balsas tikty es-tradai, ne vien chore. Jei būtų lavinusi, galėjo stačiai artiste tapti.

Choras sulinksmina mus visą parapiją ir kuomet gieda "Sveiki broliai dainininkai", mes visi iš širdies pri-tariame.

Kunvidas.

NASHUA, N. H.

Atsitiko čia mažas stebuklėlis, ne šventos rūšies. Prieš tą stebuklą pasirodė nemažiau stebuklingi pagaršinimai "Katalike".

Koks tai p. Zepėnas pranešė, kad lietuviai gyvuoja Nashuėj jau 20 metų ir nieko dar nenuveikė, bet — galutinai ir jiems saulė užtekėjo, nes vietinė draugija parengianti balių ir prakalbas paskutinę subatą prieš Adventus. (Korespondencija buvo rašyta jau po Naujų Metų). Tas pranešimas taip buvo stebuklingas, kad net "Kataliko" redakcija prikerė pastabą, jog Adventai jau seniai perėję, taigi nežina, ko čia korespondentas nori. Korespondentas, Dievui dušią kalts, nieko nenorėjo, tik užsimiršo, kada Katalikų bažnyčioj buvo Adventai, — toks, mat, dievobaimingas. Nėra ką sakyti, mokėjo užinteresuoti visuomenę savo vardo lėšomis. Ne įstabu tatau, kad visi išsižio-ję laukė tų prakalbų. Laukt ilgai nereikėjo, nes jau vasario pradžioje iš didelio stebėjimo pradėjo rodyties pėlės, — atsiprašau, stebuklo vuodega, nes emė skraidyti pagarsinimai, kad prakalbosa užkvieistas garsus

pryčeris Mickevychia iš Worcester, Mass. Ir išties, prakalbos atsiliko 19 d. vasario: Pryčeris atliko savo darbą, kaip visados, keikė ant katalikų bažnyčios, kaip pasamdytas (ir išties buvo pasamdytas), na, ir stebuklas, prie kurio Nashua'ės lietuviai rengėsi 20 metų, tapo atliktas.

Rodos nebutų proporcijos: perdidelė prieranga, o stebuklas toks paprastas, kad neivieno nenustebino, nes iš anksto buvo žinoma, ką pryčeris kalbės. Idomu taipgi, kad ta "saulė", kuri Nashu'ės lietuviams užtekė jo, myli labai tamsias vietas, — žinoma, kaip saulė, ir tas vietas savotiškai apšviečia, tik ne ilgam. Tame dalykas, kad "saulės" — pryčerio asmenyje nėra proporcijos tarpu producento ir konsumento. Kadangi pryčerio producentas yra tik viršugalvis, o konsumentas kita jo asmens pusė, nuo burnos iki užkulnių, tai nestebėtina, kad apatinė jo pusė tuoj sunaudoja viską, ką tikrai viršutinė pusė išgalvoja. Pryčerio energijai sukanties apie tą nelygį kovą už buvį visuomeniškį jo darbai buvo atliekami labai paviršutiniai — diletantiškai. Bet kaip kada, ypač pritrūkus konsumentui duos nos ir smagurių, pryčeris su desperatiška energija puolasi sudrutinti savo autoritetą. Tas darbas dar sunkesnis. Autoriteto sudrutinimui reikia gerinties priešų, o kitap negalima to padaryti, kaip tik su jais lėbaujant. Vienokios pareigos pagimdo vienokias teises, ir pryčerio draugai nori su juo dalintis garbe, valdžia ir įtekme. Taigi visas Mickevychiaus gyvavimas sukasi apie klausimą: kaip ilgai jo draugai neužsimanys būti jam lygūs, arba dar geresni. Atėjus tai keistai valandai, pryčerio karijera baigiasi viename mieste, ir reikia ieškoti sau vietos kitame. Lygiai taip ir dabar atsitiko. Worcesteryje Mickevychiai greit pasirodė perankšta. Iš ten išsikraustė i Webster, Mass., kur dar liki-kiol buna. Bet pramatydama, kad ir Websteryje istorija gali atsikartoti, jis iš anksto krauja sau gužtą Nashua, N. H. ir vietinė šv. Kazimiero katalikų draugija padeda jam statyti tiltą i Nashuą ir atsikviečia didžiausią katalikų priešą su prakalbomis. Dailūs santykiai, nėra ką.

Ar ne metas, broliai, apvalyti katalikų draugijas ir atsikratyti nuo asmenų, kurie budami vadovais — paklydėliais, įtraukia draugijas i tokį padėjimą, kad gėda apie jį rašyti ir minėti? Ar ne metas tikriems katalikams igyti drąsą ir balsą susirinkimuose, kad nepereleisti sumanymų, priešingų draugijos stoviui, sąžinei ir įstatams? Tik pamastykite: katalikai kviečia schizmatiką — prigavęją su prieškalikiškais prakalbomis, laike kuriu ramiai klausosi burnojimo ant švento tikėjimo, o retkarčiais dėl visoko da ir rankomis ploja. Ar gali būti didesnis rinkinys nesąmonės, kvailybės, niekiškumo, nešvankaus pritarimo svetimoms, sau priešingoms nuomonėms, žėmos, vienimis tik bailiams tinkančios, savo priedermių išdavybės? Čia i patį sykį tikty Tolstojaus prily-

ginimas. Kada Nechliudvui atsiėjo nagrinėti nešvankių savo darbų pasekmes, tai jo padėjimas, anot Tolstojaus, buvo panašus i mui-stymąsi šuniuko, kurį ponas paima už sprando ir su nosia išbado kampe padarytą "betvarkę". Atsiprašau skaitytojaus, bet biauurs darbai šaukte šaukia atsakančių vardų.

Čia veržte veržiasi klausimas, dėlko lietuviai, kurie gerai pažįsta tą berniką — pryčerį ir iš teisybės nelai-ko ji kunigui, vienok kviečia jį visur, kur tik pasirodo koks nešvankumas? Atsakymas aiškus: kur nešvanku, ten reikia tam tinkančio meisterio, ir šiam atvejyje Mickevychia yra geriausias įnagis. Bet kam tie nešvankumai? Kas juos sukelia? Dėlko betvarkės sukelimui vadovai ieško gražiai skambančios priedangos — lietuviškos tautiškos bažnyčios? Juk ką tokiems rupi bažnyčia kurie i ją nesilanko, skelbia prieš ją boikotą ir su džiaugsmu klausosi, jei kas ant jos burnoja? — Tas viskas daroma dėlto, kad bažnyčia turi nuosavybę, kaip kada skambančiais pinigais — jiems tatau kvepia.

Juk sunaudoti nuosavybę savo "bizniui", turėti valdžią ant kunigo, krėst visus savo saujoje ir terorizuoti gerus parapijos žmones, — žodžiu, turėti naudos smagumą, valdžią ir keršties — tiek brangenybų ant skio, — tai yra tokia paguda, apie kurią sukietajė bet neišlavintas protas negali nei pamastyti be smaus sudrebėjimo. Neįstau tatau, kad to atsieikim visokie "kasieriai" ir "pazidentai" pašvenčia viską tik gali, pirmiausia pradedant nuo — sąžinės. J tam vartoja įtekme, iška-bą, pinigus, svaiginančią gėrimus, o tankiai ir te-rizmą, grumodami gerie žmonėms su peiliais, akimimis ir revolveriais, — ir taip buva.

Liudnas vaizdelis, — netiesia? Bet kas liudniausia, kad tas vaizdelis neyra išsvajotas, tik paimtas tiesiog iš lietuvių gyvenimo. Ir jisai gali virsti dar liudnesniu, jei mes, katalikai snausime. Dabar yra toka smarkus persikeitimas lietuvių gyvenime, kad ši gadydnė gali spręsti apie tautos ateitį. Supranta tą liberalai ir griebia vadžias i savo nagus. Mums, katalikams, bemiegant ir nemokant ar nenorint išnaudoti situacijos, paklydėliai dabuojasi ir platinia protestantiškus "Keleivius" (šis da-gi turi katalikišką chartę-rį!) "Kovas" ir t.t.

Ar ne metas ir mums platininti katalikų spaudą? **Esperanto.**

Red. Priešas. Apie "Keleivio" čarterį nežinome nieko, bet jo pakraipa ne protestantiška, tik tiesiok purvinai bedieviška, ne pastaru laiku nustota ja žodį "Dievas" rašyti mažąja "d".

PLYMOUTH, PA.

Giltinė, ta žmonių edikė trumpu laiku didelę spragą tarpe lietuvių padarė. Ne skaitant mažų, pereitą savaitę tapo palaidoti: panydėje Stepas Prizginas apie 35 m. Utarninke — V. Bagžiuniutė, 19 m.

mergaitė. Seredoje palaidotas senas Plymoutho gyventojas, Adomas Adzgauskas, 45 metų amžiaus. Amerikoje išgyveno 25 metus. Kuomet organizavosi lietuviška parapija ir lietuviškai skyrėsi nuo lenkų, a. a. Adomas buvo vienas iš veikliausių vyrų, ir ilgą laiką buvo parapijos kolektoriu. Pastaraisiais metais gyvenimas jam nesisekė. Be sako vartojimas alkoholinių gėrimų, be abejo, sutrukdė taip tvirtą vyrą amžį. Paliko pačią ir keturias mergaites našlaitėmis.

Kasyklose ima mažiau dirbti. Didžiausias Nothingham brėkeris ketina netrukus stoti šešioms mėnesiams. Taisys šaftus. Keli tukstančiai vyrų neteks darbo. Kaikurie jau dabar važiuoja kitur ieškoti darbo.

Uturninke tapo palaidotas garbingas senelis, airių klebonas, kun. Donohoe, 72 metų amžiaus.

Rep.

WILKES-BARRE, PA.

Vasario 22 d. mūsų mieste atsibuvo pirmutinis katalikų slavokų kongresas. Delegatų pribuvo apie 350. Prie atidarimo buvo Serantono vyskupas, J. M. Hoban, o J. M. vyskupas Koudelka dalyvavo kongrese iki pabaigai. Slavokai katalikai nutarė per šį kongresą susibendruoti ir laikytis vienybės. Jų organizacija vadysis: „Sdruženie Slovenskych katalikow“. Slavokai delegatai sudėjo tautiškiems katalikiškiems reikalams tris tukstančius dol. (\$3225.00), kaip pradžia fondui savo organizacijos. Kada reikia aukoti tautiškai katalikiškiems reikalams, slavokas nesako, kaip lietuvis: „nei valges, nei geres, o duok dolerių!“ Slavokai brangina savo „vierą“.

Pereitą nedėdienį Giesmininkų draugijos surengtas vakaras pusėtinai pasisekė. „Dėdė atvažiuo“ atvaidinta neblogai. P. Gibavičius „dėdės“ rolę atvaidino kuopuikiusiai — buvo gyvas „dėdė“. Kitos veikiančios ypatos savo roles atliko pagirtinai, tik Adomas Vingyras netikusiai, be jokios tvarkos maskotavimas rankų darė nemalonių įspūdį.

A. Gibavičius yra labai išsilavinęs mėtyme bolių. Jisai mikliai švaistydams ir griebdams boles juokino publiką. Giesmininkams reikėtų pasirūpinti daugiau tokių gražių vakarų surengti.

Vasario 26 d. streetkaris nuo Georgetown eidamas, su važinėjo Andriaus Revutos trijų metų mergaitę.

PRANEŠIMAS.

Šiuomi pranešame visiems Superior, Wis., lietuviams, jog šv. Kazimiero Karalio draugija metiniam susirinkime nutarė sumažinti įstojo mokestį naujiems nariams per tris mėnesius. Kiekvienas sveikas ant kuno ir proto vyras nuo 18 iki 45 metų bus priimtas į minėtą draugiją už \$1.00 įstojo. Papigintas įstojimas bus tik per vasario, kovo ir balandžio mėnesius. Susirinkimai laikomi paskutinį mėnesio nedėdienį, tuojaus po sumai šv. Stanislovo bažnytinę mokslo, West Superior, Wis.

Naujienos iš Amerikos.

Užgins keikti ant scenos.

New York, N. Y. Miesto valdžia pasirūš išleisti bilių, uždraudžiantį vartoti visokius pornografiškus išsireiškimus ir keikti ant scenos teatruose. Jeigu tokia teisė pasirodytų, tai visoki dūženkliai žodžiai, užgaunančios žmogaus patogumą giesmės, keikimai ir negražūs pravardžiai neilsintų daugiau dorų klausytojų ausis, atsilankančių si New Yorko teatruose dailės ir smagumo dėlei.

Trumpesnės darbo valandos moterims.

Springfield, Mass. Valstijos senatorius Hurburgh reikalauja nuo legislaturės devynių valandų darbo dienos moterims, dirbančioms pabikuose, skalbyklose ir tam panašiose įstaigose. Senatoriaus bilius taipgi užgina moterims dirbti ilgiau, kaip 50 valandų per savaitę. Iki šiol moteris dirbo 60 valandų per savaitę.

Kova policijos su valkatomis.

Seattle, Wash. Šio miesto gatvėse policija kovėsi su keliais valkatomis kuriuos norėjo areštuoti. Kovo revolveriais pasekmės buvo tokios, jog policistas J. T. Davis tapo nušautas ant vietos, o vagilius John Ford liko mirtinai sužeistas, 'gi jo bendrą Aleksandrą Nest pavojingai pašautą. Abudu vagiliu pašovė policistas Smith, kuris taip jiems atkeršijo už draugo mirtį, nors ir jo paties gyvastis buvo didžiausiam pavojuje.

Gaisras angliakasykloje.

Tonopah, Nevada. Angliakasykloje Tonopah Coal Co. kilo gaisras paramos stulpų sandėlyje. Ugnelė taip greit išsiplėtojo, jog ne visi angliakasėjai galėjo išsigelbėti, dvylika jų žuvo. Žuvusieji, gaisrui kilus, buvo 1,166 pėdų giliai ir pertai nespėjo išsigelbėti.

Statys paminklą Pulaskiui.

Little Rock, Arkansas. Šios apieilinkės lenkai pasirūš reikalauti nuo valstijos legislaturės paskirti kokią pinigų sumą pastatymui paminklo Kazimui Pulaskiui, garsiam lenkų karžygiui, kovojušiam ir už Suvienujų Valstijų nepriklumybę. Kiek stokuosia, lenkai patys surinksia tarp savęs. Paminklą nori statyti Little Rock'e priešais Arkansas valstijos kapitolij. Šio sumanymo įvykdymui paskirtas komitetas po Jono A. Linewickio vadovystė. Kas žin tik ar legislatura išpildys tokius lenkų reikalavimus.

Užmušti akmens laužykloje.

Lincoln, Nebr. Akmens laužykloje Nohawaka pasidarė dynamito eksplozija, paskirto uolų skaldymui. Tris vyrai, arčiausia dirbusieji, tapo išmesti kelias dešimtis pėdų į orą, o jų kunus, baisiai sudraskytus, rasta laukuose.

Brangus Caruso pasilsys.

New York, N. Y. Garsus italas tenoras, Enrico Caru-

so biskį užkimo, ir daktarai liepė jam nors dešimtis dienų pasilsėti Atlantic Cityje ir marių oru pakvėpuoti. Taip gydytojams nusprendus, Caruso turėjo atsaukti savo užangažavimus porai savaitių, kas jam atsisėis ne mažiau, kaip 25 tukstančius dolerių uždarbio, neįrokuojant jai išlaidų per priverstinas vakacijas.

Perjauniems vaikams nevalia bus pardavinėti laikraščius.

Mortonas D. Hull užmanė pervartyti bilių, užginantį jaunesniems, kaip 10 metų vaikams pardavinėti gatvėse laikraščius ir šveisti avalynę. Mažoms-gi mergaitėms gazetų pardavinėjimą visai užginti, taip kad jos galėtų pardavinėti laikraščius, gėles ir kitokių mažmožių vien keturioliką metų pabaigę. Ši bilių pervarijus, tėvai ir globėjai, jo nepildantieji, mokėtų 200 dolerių baudos už mažamečių išnaudojimą.

Milijonieriaus socialisto byla.

New York, N. Y. Šiomis dienomis perkratoma New Yorko teisme byla milijonieriaus socialisto William E. Walling'o, kurį skundžia tula Ona Grunspoon už jos suvlyojimą ir nedalaikymą prižadų vesti ją už moterį. Grunspoon'utei reikalauja šimto tukstančių dolerių atlyginimo.

Mat Walling daug smagių laikų praleidęs su Grunspoon'ute, metė ją nepasiteisines ir vedė socialistę maskolę, Oną Strunską, buk visai jos nemylėdamas, kaip skundėja tvirtina. Teisme skaityta Walling'o Grunspoon'utei rašyti laiški, kurie labai jį kompromituoja.

Sniegas ir šalčiai pietuose.

El Paso, Tex. Visas pietvakarines valstijas aplankė gausus sniegas ir drutas šalčiai. Vietomis taip daug prisnigo, jog komunikacija buvo labai suvaržyta ir trukiai vėlinosi keliolika valandų. Vieno tokių traukinių važiuo buvęs Suvienujų Valstijų vice-prezidentas Fairbanks, kuris keliolika valandų turėjo laukti, kolie tą trukį įveikė paliausuoti iš nesmagaus padėjimo.

Galima elgėtą parmušti, bet nevalia jį spardyti.

Cleveland, Ohio. Teisėjas McGannor nubaudė dešimčia dolerių ir užmokėti teismu kaštus E. R. Harmoną už spardymą elgėtos Blust'o. Harmonas teisinosi, buk Blust iškolojęs jį negražiais žodžiais užtai, kad nedavęs jam išmaldos. Taigi jis netekęs kantrybės ir parmetęs elgėtą, spyrys jį porą sykų. Teisėjas nusprendė, kad valia parmušti įkiry ir koliojantys elgėtą, bet nevalia jį spardyti.

Atmetė du syk geriau apmokamą vietą.

Seranton, Pa. H. Truesdale, pirmsėdis geležinkelio Delaware Lackawanna and Western Railroad Co., atmetė siūlomą jam kompaniją Missouri Pacific taipogi pirmsėdžio urėdą su šimtu tukstančių dolerių metinės algos, nes, girdi, pripratęs prie dabartinės vietos, nors algos gauna tik 50 tukstančių dolerių metams, t. y. tik pusę siulomosios.

Išmintingas uždraudimas.

Little Rock, Arkansas. Valstijos legislatura (teisdavystė) patvirtino teisę, uždraudžiančią saliuininkams duoti išsigerti ir užsikąsti uždėką jau girtoms ypatoms. Už šios teisės peržengimą pirmą syk' saliuininką laukia pinigiska bausmė, o už antrą syk — laisnių nustojimas.

600 angliakasių straikuoja.

Spring Valley, Ill. 600 darbininkų angliakasyklos Illinois Thim Vein Coal Co. Ladd'e, Ill., sustraikavo ir negrišį darbą, kolei kompanija neprašėsi vieną formoną, žiauriai su mainieiais apsieinantį. Kompanija greičiausia išklausys teisingą savo darbininkų reikalavimą, ir straikas, reikiamas tikėtis, greit užsibaigs.

Naujas vaistas nuo džiuvos.

Boston, Mass. Vietiniame ligonbutyje pradėta gydyti džiovininkus... kiauliena ir pupomis iš dėžučių. Per kelias savaites ligoniai maitijis vien augščiau paminėtų maistu ir jeigu pasitaisys, tai kiauliena ir pupos bus pripažinta vaistu nuo džiuvos. Mat anglas sir Hiram Maxim apskelbė Londono laikraščiuose, buk išsigydęs nuo džiuvos su pagelba kiaulienos ir binsų (pupų) iš blėkinių dėžučių. Bostono gydytojai itikėjo tiems Maxim'o apskelbimams ir daro bandymus, kurie, žinoma, ligoniams negalės užkenkti.

Keršijo bomba.

New York, N. Y. Iki šiol nesusektas niekadėjas, spėjama „Juodosios Rankos“ draugijos narys, metė bombą kieman keliolikos šeiminų apgyventų namų ant East 62-tos gatvės. Bomba sprogdama, sužeidė 9 asmenis ant laimės nei vieno ne užmušdama. Aplinkiniuose namuose išbirejo langai. Policija mena, kad tai Juodosios Rankos narių kerštą, nes du jų namų gyventojų buvo gavę laiškus nuo tos draugijos, reikalaujančius pinigų, kurių jie tečiaus nei nemanė be reikalo išmesti.

PILNAS REUMATIZMO.

Šis meto periodas dėlei tankių lietu ir miglų pilnas yra reumatizmo, neuralgijos, galvos skaudėjimų, gerklės ligų, ištinių ir štyvų sanarių. Sekdamas visokių patarimų ligonis karmaitais sau palengvina, bet kartais dar labiau paarsina kenėjimą. Jei nori suteikti ligoniui gerą patarimą, liepk jam vartoti Trinerio Amerikonišką Elixirą iš Bitter Vyno, sulyg užrašo. Jis pagerės tuojaus. Trinerio Amerikoniškas Elixiras iš Bitter Vyno prašėlis iš kuno visas nereikalingas substancijas, sutvarkis malimo organus, padarys tyrą kraują ir priduos visam kunui stiprumą. Veik kaip tik kraujas taps tyras, reumatizmas pranyks pats savaimi. Vartok jį kada turi silpną apetitą. Aptiekose. Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

O jiems kryžius aptemo!...

Truputį šyptelėjo draugai ir viens iš jų atkrito: „O ką mums kryžius duos?“ — Mano širdyje iškarto debesiai pakilo; aš sudrebėjau. Dieve, manau, prie ko mes per savo neįmanymą priėjome! Jau mes kryžių niekinam. Kraujas puolė man į galvą, akyse tamsu pasidarė. Kunigas tuotarpu sėda ant kedės. Išblyškęs, tarsi širdis jo nustojo plakti, porą žodžių mandagiai prabilo. Maniau, kad jo žodžiais, kurie ir uolą galėjo suminkštinti, draugai susigėdinę, atiduos garbę Nukryžiatotamjam... Labai apsirikau. Išgirdau vien draugų žodžius: „Ar mes bučiuosim misingi ar geležį?! Juk, kunige, pats supranti, kad to nedarysiu, kad ir dėlto, jog ligas neši. Mes, apsišvietusieji, higienos reikalaujame. Neprivailai žmonių ligomis užkrešti. Kryžius tavo — prietarai! Mes išsiliuosavome nuo bažnytinio prietaro... Tuotkart žiburs aptemo, ir visų mintis aptemo. Viena, kas sužibėjo kambaryje, tai ašaros po blakstienomis kunigo, kurs atsistojęs švelniai pasakė: „Jiems kryžius aptemo!...“ ir išėjo.

Nebegalėjau daugiau kalbėti su Vilium. Mintis vis tamsesnė mane vargino, ir aš išėjau. Nepajutau, kaip milia kelio perbėgau lig namų. Pakeliui nemačiau nei žmonių, nei triobų, nes mintis mane vargino. Parėjęs nepasveikinau savųjų, nemačiau net jų. Tiesiog nusibėčiau į atskirą kambarį. Tamsios mintis vis prie manęs, vis didėnes... Kristaus kryžius išjuoktas... kryžius nižemintas... kryžius jiems aptemo... Tos mintis viena paskui kitą bėgo, ir aš nelaimingas, varginamas jų, nustumkau ant kanapės. Būvau kaip sumuštas, kaip sustyręs. Nepajutau, kaip galvą nulenčiau ir užsnučiau...

Bet štai prieš mane stoji tokie neišdildomi reginiai. Pajutau, kad esu plačioje pakalnėje. Už manęs didis miestas, prieš mane kalnas ir žmonių minios. Tarsi visi miesto gyventojai čion suplaukė. Ant kalno stovi trys kryžiai: viens viduje, du iš šonų. Kybo ant žėdno po žmogų — vyrai. Aplink juos bėgiojimas ir sumišimas: daugumos pašėlę pasityčiojimai, mažumos verksmas. Ne kiek dar po vidudieniui. Staiga saulė kraujais papludo, dangus pradėjo temti, ir atsimainė diena į tamsiausią naktį. Žmonės, kaip jurių vilnių, subaubė iš baimės. Aš mušiausi į krutinę, vaitodamas: „Dieve, atleisk kaltybę!“ Su baimė pakeliu akis į viršų. Ant kalno taipgi tamsu, vien nuo vidurinio kryžiaus šviesus spinduliai žiba, tarsi ugnies ir kraujo. Po kryžių pludo kraujas, o ant to auksu parašyta: „Golgota... Dievas nukryžiuotas!“ Suvirė kraujas mano gislose, akyse aptemo.

Kaip pravariau akis, prieš mane viskas atsimainė. Dabar stovi nesuskaitomos minios papuoštų vyrų. Eilės prie eilių, visi geriausioj tvarkoje. Jų tvirtybė gražumas ir akis plaka. Viduj tarp jų matau besėdin-

Graikas ir Turkas.

ty ant bėro žirgo ir ty mo balno auksu apdabintą didvyri. Karuna ant jo galvos. Jis ir visi žiuri į dangų. Ir aš ten akis pakeliu, ugi, šviesa didelė... Saulės nebėra, bet tarp debesų spindi kryžius šviesa kaipo šimto saulų. Ant jo parašyta: „Šitame pergalėsi!“ Nuleidžiu akis ant didvyrio, o jo rankoje liepsnota vėluva, erelis ir Konstantinas... Susiraminau ir nudžiugau...

Gėrėdamasis, kad ciesa riai duoda garbę kryžiui, vėl pakeliu akis, bet prieš mane jau kits reginys. Stoviu vėl priešais kalną. Ant kalno, vos saulei brėkstant, matau vyrą liesutėlį, kaip kad pašnikais suvargintą. Apsidabinęs ilga durpine sermegėle, virželiu apsiujuosęs, galva nuoga, be plaukų, vien tik kaip vainikas palikta nuo skustuvo. Men, kad tai Dievo tarnas. Staiga nuo dangaus leidžiasi šviesiai spindintis kryžius. Ant kryžiaus prikaltas žmogystos pavidalas, gyvas, skaitus su šešiais sparnais: du į dangų pakelti, du lėkimui ištieti, du kuną priden gę. Dievo tarnas smarkiai sujudo ir nužemintai nuleido galvą. Spinduliai ugnies puolė nuo kryžiaus ant Dievo tarno. Kryžius išnyko. Dabar Dievo tarnas stovi skaitus, kaip ugnis. Ant kojų ir rankų žaizdos, kraujas verčiasi, šonas praverstas. Akyse dangiška malonė, kuri taip didi ir galinga, kad Dievo tarną lig nuo žemės pakėlė. Po jo kojų tuomet pasirodė ugnies stulpas, ant kurio mačiau parašyta: „Žaizdos Švento Pranciškaus“. Vėl nudžiugau...

Kuomet užsimasčiau, kaip Dievas galingas, ir kaip didi kryžiaus malonė, pravėręs akis, išvydau šitai: Prieš mane didelė pakalnė, kaip kad tartum pusė žemiško skritulio. Neapskaitomos minios žmonių abiejų lyčių ten susitelkė. Tose galybėse žmonių matėsi visos žemės tautos, visi luomai, visi amžiai. Vieni apsidabinę, pasipuošę, kiti pusnuogiai, visi susimaišę. Vieni suvytę nuo pašnikų, ar neturto, kiti išlepinti smaguriais ir sotu gyvenimu, tretai žaizdose, kaip kad po karej, visi neromūs. Matėsi nužudyti Betlėjaus berneliai, toliaus karėiviai The-

by legijono, toliaus darbštų sunų šv. Ignaco, Benedikto, ir kiti ir kiti. Matėsi ir šv. Kazimieras su geriaisiais lietuviomis. Visa žmonių baimės perimta. Dreba, kaip ant drebulės lapeliai. Staiga pakilo trenksmas, ko kio svietas negirdėjo. Kalnai subiro, jurės sujudo. Dangiški kunai: saulė, mėnuo ir kiti išnyko iš žmonių akių. Ir vėl trenksmas — tai žmonijos verksmas pakilo. Tuomet pasirodė šviesa ant dangaus. Žėruojantis kryžius, Kristaus ženklas, apsuptas daugybe dangiškų jų dvasių, kaip saulė, su spindėjo. Ir vėl žmonija, kaip bangos, sujudo ir suriko. Staiga angelai metėsi tarp žmonių, ir burius išrinko po ženklų kryžiaus statydami. Tai buvo gerieji. Dabar kaip žaibas Dievo sunus stoji prie kryžiaus. Paėmė jį į dešinę ranką. Išvydau ant kryžiaus alkunių kraują parašyta: „Šituomi išrinktieji pergalėjote!“ — Supratau, kad tai pastarasis teismas. Pats sudrebėjau, bet čia prabudau iš miego.

Mano akyse pasidarė šviesu. Tamsios mintis nuslinko. Kryžius visoje galybėje mano sieloje vėl apsiereikė. Jis man dar brangesnis tapo.

O, nelaimingi, nors taip brangūs tie mano draugai! Kodėl jie taip perpažangus, perpirmievi, perdaug laisvi ir perdaug marksistai?! Kodėl jie taip baisiai suklydo?!... Mes katalikai, krymet pasirodė ugnies stulpas, ant kurio mačiau parašyta: „Žaizdos Švento Pranciškaus“. Vėl nudžiugau...

Kuomet užsimasčiau, kaip Dievas galingas, ir kaip didi kryžiaus malonė, pravėręs akis, išvydau šitai: Prieš mane didelė pakalnė, kaip kad tartum pusė žemiško skritulio. Neapskaitomos minios žmonių abiejų lyčių ten susitelkė. Tose galybėse žmonių matėsi visos žemės tautos, visi luomai, visi amžiai. Vieni apsidabinę, pasipuošę, kiti pusnuogiai, visi susimaišę. Vieni suvytę nuo pašnikų, ar neturto, kiti išlepinti smaguriais ir sotu gyvenimu, tretai žaizdose, kaip kad po karej, visi neromūs. Matėsi nužudyti Betlėjaus berneliai, toliaus karėiviai The-

PAIEŠKŲ

Adomas Judeikis paieško savo švogerio Repšio. Pirmą gyvenė Brooklyn, N. Y., o dabar nežinau kur. Jis pats ar kiti meldžiami pranešti šiuo antraštu:

Adomas Judeikis,
16 Knox St.,
Lewiston, Me.

DRAUGAS

(THE FRIEND)

Katalikiškas laikraštis

Pašvęstas Amerikos Lietuvių
Katalikų Reikalams.

— Organas S. L. R. K. A. —

Išleina iš Wilkes-Barre, Pa., kas
ketvirtadienis.

A. L. R. K. K. Sąjunga — Leidėjas.

Kun. A. Kaupas — Redaktorius.
U. Anguliūtė — Užveidėtoja.

Visas korespondencijas ir kito-
kias raštas reikia siųsti pas

Rev. A. Kaupas,
64 Church St.,
Pittston, Pa.

Visus pinigus, ar tai prenume-
ratos, ar tai už „džabsus“ ar už
apgaršinimus ir t. t. reikia siųsti
tokia antrašu:

„DRAUGAS“

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Ar bus tai spauzdinimas konsti-
tucijos, ar plakaty, ar tikietis ar
kitokie ir tai panašūs reikalai, rei-
kia visados kreiptis tuo pačiu
antrašu:

„DRAUGAS“

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Redakcija pasilieka sau teisę
taisyti, trumpinti arba atmeti vi-
sus prisiūniamus raštus.

Laikas ir vieta raštų talpinimo
pridera nuo redakcijos.

Atmestieji rankraščiai nėra gra-
žinami redakcijos lėšomis.

Rašyti reikia tik ant vieno pus-
lapio, paliekant plačius tarpus
tarp eilučių. Popierio nėra ko gai-
lėti, nes korespondentams ir
bendradarbiams rašant ant abie-
jų pusių, da-gi smulkios raidės
redakcijai labai dažnai pri-
sineina perrašinti atsiųstus raštus.

Norint, kad raštas tilptų arti-
miansime numerį, rankraštis
reikia pristatyti spausdėnėn ne vė-
liau, kaip 9 valandą išryto antra-
dienyje (utarninė).

REDAKCIJOS PASTABOS.

Pr. Dovydaitis, Maskvos
universiteto studentas, gavo
sidabrinį medalį už parašy-
mą istoriškai-filosofiškojo
veikalo. Tatai lemia musų
jaunam mokslininkui skais-
čia ateiti. Kas ištikrųjų my-
li mokslą, tas negalėjo atsi-
gerėti jo straipsniais „Drau-
gijoje“ („Problema apie
Kristų“, „Biblija ir Babelis“
ir k.). Tai vyraus darbo,
tardymo, pasišventimo, ne
šokinėjimo prieš autorite-
tus, ne tuščio šukavimo augš-
tai skambančiais bet nieko
nereiškiančiais žodžiais apie
augštus dalykus. Taigi rei-
kia išreikšti džiaugsmą, jog
talentuotas tėvynainis tapo
pažymėtas už savo trisus.
Lai jauną mokslininką me-
dalis paragina prie stropes-
nio triuso mokslo dirvoje!
Ne taip, kaip su kitais daro-
si: — gavau diplomą, tai-gi
mokslo turiu iki pagurkliui,
nereikia man daugiau nei
studijuoti, nei mokyties, nei
net... skaityti!

Lai tat Pr. Dovydaitis gy-
vuoja kuoilgiausius metus,
lai netik sidabro, bet ir auk-
so medaliai beriasi jam iš
mokslo įstaigų kad ir kas-
met!

Išėjo jubilėjinis (7-tas)
numeris — „Vienybės Lietu-
vinkų“. Puslapių 22, turi-
nys įvairus, su daugybe pa-
veikslių. Istoriskais laikraš-
čio piešinėlis nelabai užga-
nėdinantis. Nušaliai stovis
žmogus būtų parašęs kito-
kią istoriją, kuri skambėtų
mažiau daugiau šitaip:

„Vienybė Lietuvinkų“
tapo įkurta 1886 m. Ply-

mouthe Juozo Paukščio ir
Antano Pajaujo su tikslu —
kaip rašo Jr. Jonas savo
„Lietuviuose Amerikoje“ —
platinti lenkų dvasią tarp
Amerikos lietuvių. Lenkų
pakraipoje laikraštis ir ėjo
iki kun. Aleksandro Burbos
atvažiavimui į Plymouth'ą
(1889 m.). Atvykus Burbai,
tuojau persimainė „Vieny-
bės L.“ išvaizda ir dvasia.
Laikraštis įgijo tautiškai-
patrijotišką pakraipą. Į re-
daktorių tapo pakviestas
Juozas Andziulaitis, nuola-
tis bendradarbiavo J. Šliu-
pas ir kun. Burba. Viskas
ėjo švelniai iki 1892 m., ku-
omet „V. L.“ pradėjo rody-
ties priešbažnytiniai straip-
sniai. Už tuos straipsnius
pradėjo rugoti ant kun. Bur-
bos kiti kunigai ir šiaip jau
žmonės. Tuomet Burba, pa-
reikalavo nuo Juozo Paukš-
čio atstatymo nuo vietos
Andziulaičio. Buvo tai vasa-
rą 1892 m. Senesnieji Ame-
rikos gyventojai gerai atsi-
mena anuos laikus, nes kilo
šlykštus, tiesiog baurys
barniai tarp Šliupo ir jo pa-
sekėjų iš vienos pusės ir
Burbos — iš antrosios. Už
redaktorių tapo atkviestas
Antanas Milukas (dabar ku-
nigas). Šiam įstojus į semi-
nariją, redaktoriavimą paė-
mė J. Kučas (Petraitis), o
šiam išvažiavus į Lietuvą, J.
Kaunas. Nuo 1892 iki 1896
m. „Vien. Liet.“ ėjo grynai
katalikiškoje dvasioje. Kau-
nas buvo visai kitoks žmo-
gas, bet pradžioje nemainė
laikraščio dvasios. „V. L.“
buvo katalikiškas laikraštis
po senovei. Bet pavasaryje
1896 m. Amerikon atvyko
Petras Mikolainis, kursai
tuojau įėjo į artimus santy-
kius su Paukščio organu.
Kas arčiau pažįsta tą vyrą,
žino jo ydas. Užtenka
čia pasakyti, jog anuomet
jis fanatiškai nekenė pil-
dančių savo tikėjimo prie-
dėrmes žmonių kuriuos pats
vadino — „keista pasakytii“
— „fanatikais“. Mat anuo-
met prasivardžiavimas „ku-
niginiais“ arba „klerika-
lais“ dar nebuvo įjęs ma-
doli! Mikolainio įtekmė at-
siliepė kenksmingai į „Vien.
Liet.“ pakraipą. Netrukus
prisidėjo dar asmeniškų pik-
tumai tarp kun. Burbos ir
Paukščio. Susibarta pirmu-
čiausiai su Silvestru, o pas-
kui ir su Juozu. Kilo nesusi-
pratimai ir parapijoje. Juo-
zas Paukštys savo organe
pradėjo kabinties, pradžio-
je tik prie vieno kun. Bur-
bos, bet pamaži (nuo 1897
m., kuomet „V. L.“ redak-
torium tapo P. Mikolainis)
ir prie kitų kunigų — žo-
džiū, virto antiklerikališku
laikraščiu. Nuo antiklerika-
lizmo prie bedievybės tik
vienas žingsnis. Veikia „V.
L.“ ėmė kovoti ne tik prieš
kunigiją, bet ir prieš bažny-
čią ir tikėjimą. Dembskio,
Šliupo, Kugio-Mugio ir kito-
kių bedievių (taip-pat soci-
jalistų) rašalai pradėjo ras-
ti vietą „V. L.“ Toksai
fronto permainingas, žino-
ma, negalėjo išeiti į sveika-
tą laikraščio finansams.
Juozas Paukštys subankru-
tijo, ir „V. L.“ būtų nusto-
jusi išeidinėti, jei ne spaus-
tuvės darbininkai, kurie su-
darė bendrovę vardu „J. J.
Paukštis & Co.“ ir žunanti
laikraštį prilaikė prie gy-
vybės. Tuo tarpu redakto-
riai mainėsi vienas po kito.
Mikolainio vietą paėmė Jo-
nas Mačys. Tasai vyras, kai-
po turis savo širdyje poezi-
jos kibirkstėlę, pradžioje

biaurėjosi „Vien. Liet.“ pa-
kraipa. Šitų žodžių rašyto-
jas yra gavęs nuo jo du lai-
kus, kuriuose išreikšta nea-
bėjotinais žodžiais neuži-
ganėdinimas iš atmosferos,
kurioje poetas buvo atsirau-
gęs. „Vienybės Liet.“ pro-
gresyviškumas (anuomet
apie „pirmieviškumą“ nie-
kas dar nekalbėjo) tuose
laiskuose tapo pašieptas...
Bet ir Mačys pamaži persi-
gėrė atmosfera — gal dėlto,
kad buvo ligonis (sirgo džio-
va) ir neturėjo spėkų užtek-
tinai pasieškoti naujos dir-
vos savo darbui. O „Vien.
Liet.“ atmosfera buvo to-
kia, kad ją galėjo mėgti tik
intrigantai, egoistai, pavy-
duoliai, keršytojai... At-
mosfera nebuvo švari. To-
kia pasiliko prie Širvydų ir
Baltrušaičių. Šioje valando-
je lyg būtų truputį sveikes-
nė, bet vis dėlto užslėpimai
gerų darbų tokių asmenų,
kurie Brooklyn'o organo
„pirmieviškumui“ kenktų,
ir rodinėjimai netikroje švie-
soje pastangų tokių asme-
nų, kurie nėra priskaitomi
prie „savųjų“, žemina laik-
raščio, kaipo visuomenės
veikėjo vertę. Bet ką pađa-
rysi! — kaip tai išsitarė
anais metais vienas „Vien.
Liet.“ bendradarbis — Ame-
rikoje reikia būti šluptar-
niui, nes kitaip duonos ne-
valgysi...

Tas „ką padarysi“, rodo-
si, ligšiol dar tebėra „V.
L.“ obalsiu. Žemesnės rū-
šies „literatai“ — tie, ku-
riems rupi ne visuomenės
gerovė, bet savosios tulžies
išlijimas — nukeliavo pas
„Keleivį“ arba „D. Viltį“
— tuos pigių sensacijų skel-
bėjus. „Vienybės L.“ bent
pastaru laiku nematyti tiek
prasivardžiavimų, tiek ne-
taisingų žinių padavinėji-
kų, tiek faktų iškraipymų,
kiek budavo pirm kelerių
metų. Kaip rodosi bepar-
dėrmis žmonių kuriuos pats
vadino — „keista pasakytii“
— „fanatikais“. Mat anuo-
met prasivardžiavimas „ku-
niginiais“ arba „klerika-
lais“ dar nebuvo įjęs ma-
doli! Mikolainio įtekmė at-
siliepė kenksmingai į „Vien.
Liet.“ pakraipą. Netrukus
prisidėjo dar asmeniškų pik-
tumai tarp kun. Burbos ir
Paukščio. Susibarta pirmu-
čiausiai su Silvestru, o pas-
kui ir su Juozu. Kilo nesusi-
pratimai ir parapijoje. Juo-
zas Paukštys savo organe
pradėjo kabinties, pradžio-
je tik prie vieno kun. Bur-
bos, bet pamaži (nuo 1897
m., kuomet „V. L.“ redak-
torium tapo P. Mikolainis)
ir prie kitų kunigų — žo-
džiū, virto antiklerikališku
laikraščiu. Nuo antiklerika-
lizmo prie bedievybės tik
vienas žingsnis. Veikia „V.
L.“ ėmė kovoti ne tik prieš
kunigiją, bet ir prieš bažny-
čią ir tikėjimą. Dembskio,
Šliupo, Kugio-Mugio ir kito-
kių bedievių (taip-pat soci-
jalistų) rašalai pradėjo ras-
ti vietą „V. L.“ Toksai
fronto permainingas, žino-
ma, negalėjo išeiti į sveika-
tą laikraščio finansams.
Juozas Paukštys subankru-
tijo, ir „V. L.“ būtų nusto-
jusi išeidinėti, jei ne spaus-
tuvės darbininkai, kurie su-
darė bendrovę vardu „J. J.
Paukštis & Co.“ ir žunanti
laikraštį prilaikė prie gy-
vybės. Tuo tarpu redakto-
riai mainėsi vienas po kito.
Mikolainio vietą paėmė Jo-
nas Mačys. Tasai vyras, kai-
po turis savo širdyje poezi-
jos kibirkstėlę, pradžioje

Džiaugiamės tat, kad „V.
L.“ išgyvavo 25 metus, gai-
limės, kad tuo savo augimo
ir plėtojimos tarpu pridirbo
nemažai visokių pragaiščių,
kad ligšiol dar neatsirado
tikro kelio tarnauti visuo-
menei — bet išerškiamie vil-
ti, jog toliau ir tikras kelias
bus atrastas. Žinome gerai,
jog tarp „Draugo“ ir „Vien.
L.“ nėra simpatijos, bet at-
simename drauge ir masko-
liu priežodį, jog kalnas su
kalnu nesusieina, bet žmo-
gus su žmogum — visados.
Gal kada „vienybinkai“ ir
„draugininkai“ arinės
vieną ir tą pačią dirvą —
kas gali įspėti? — bet...
bet... — bet šitų pastabų
rašytojas nėra pranašas.

P. K. Strumskis pajudi-
no lietuvių vargonininkų
organizacijos klausimą. Pa-
tariama sutverti vargoni-

ninkų sąjungą ir įsisteigti
savąjį organą. Kadangi da-
bar Amerikoje yra apie 80
lietuviškų parapijų, tai ir
lietuviškų vargonininkų fu-
ri buti tiek pat... Bet kas
tie vargonininkai? — Iš di-
desnės dalies „dudlaužiai“ —
atsako p. Strumskis. Ta-
tai tiesa. Bet kas kaltas, kad
Amerikos lietuviai vargoni-
ninkai iš didesnės dalies dud-
laužiai?... Atsakymas: —
žmonės, parapijos.

Ne kunigai kalti tam, kad
parapijose „duduoja“ var-
gonais nesuprantas savo
darbo „dudorius“, bet para-
pijiečiai, kurie reikalauja
tokio vargonininko, kursai
buti drauge ir zakristijonu,
vadinas bažnyčią šluotų,
pečių kurentų ir į tat pana-
šius darbus atlikinėtų. Ži-
noma, tokį darbą gali atlik-
ti tik arba badu priverstas
vargonininkas arba toks,
kursai, bekratydamas pele-
nus iš pečiaus, išmoka ir
dudas laužyti.

Airiai, vokiečiai ir kiti,
jei negali gauti atsakomo
vargonininko, paima kokią
mėginą arba mokantį su-
valdyti vargonus muzikantą
iš šalies, nežinodami nei į
jų tautybę nei į jų tikėji-
mą. Atlikai savo darbą —
žinokies su savo kasdieni-
niais užsiėmimais. Vadinas,
ajūjų parapijų vargonininkai
turi kitokią darbą, o var-
gonininką dėlto, kad mėg-
sta muziką, o pas mus var-
gonininkas yra „Dievo mu-
zikantu“ dėlto, kad, norėda-
mas pabėgti nuo rankų dar-
bo, niekaip negali išsisukti
nuo savo pašaukimo: vistiek
jam duota pirmučiausiai į
rankas kažgera ir šluota, o
kaip nusidirbsi, tai gali ir
dudas laužyti.

Lietuviai Amerikoje rei-
kalauja tikrų vargonininkų
— artistų, tikrų muzikos
mėgėjų, ne fušerių, ne pečių
krėtikų nei dudlaužių. She-
nandoah, Mt. Carmel, Seran-
ton ir kiti gali pasidžiaugti
gerais ir brangiais vargo-
nais — bet kur vargonininkai?
Todėl, vargonininkai, su-
sivienykite, bet savo išsila-
vinimo, savojo pakėlimo —
muzikos pastatymo ant
augštesnio laipsnio tikslui...
Jei kas jus moka geriau
pečių grotelės laužyti nekai-
po vargonų dudas, tegul pa-
silieka prie savo darbo!

„Draugo“ numerįje 9 mu-
sų korespondentas pranešė,
kad „Keleivio“ leidėjas by-
lojo su kun. Krasnicku atras-
ti kaitais ir nubausti užmo-
kėti po \$25.00 bausmės. „Ke-
leivio“ Redakcija savo per-
valgoje No. 7 apskelbė, kad
paduotoji Bastenio žinia e-
sąs „grynas melas“. Melas
esąs ir tai, buk kaltinamie-
ji patys prisipažino kaltais.
Tuo tarpu paduotoji Baste-
nio žinia yra grynas faktas.
Tegul liudija Augštesniojo
teismo sekretoriaus liudiji-
mas, kurį čia įdedame.

Boston, Feb. 21, 1911.
This is to certify that
Jurgis G. Gegužis and
Stanley Michaelson
were indicted by the
Grand Jurors attend-
ing said Court for cri-
minal libel; that to this
indictment said Gegu-
zis pleaded Nolo Con-
tendere and said Micheal-
son pleaded guilty; and
on the eleventh day of
January A. D. 1911
said Court ordered that

said indictment be
placed on file as to each
defendant on payment
of \$25 as expenses, and
said sum of \$25 was
paid.

Attest:

J. M. Manning,
Clerk of said Court.

Kas moka angliškai tas
supranta, jog Jurgis G. Ge-
gužis ir Stanislovas Michel-
sonas stoji prieš „Grand
Jury“, kuri jų bylos su kun.
Krasnicku neatmetė, bet tą
bylą pavedė išnagrinėti
Tuomet Michelsonas prisi-
pažino esąs kaltas krimina-
linio apšmeižimo, o Gegu-
žis apreiškė nenorįs ginčy-
ties už savo kaltenybę.
Grand Jury 11 sausio liepė
rašyti bylą į registrą ir už-
krovė ant kiekvieno apkla-
tintojo po 25 dol. kaštų ir
kad tą sumą (po 25 dol.) Ge-
gužis ir Michelsonas užsi-
mokėjo. Po liudijimu yra
pasirašęs John P. Manning,
Augštesniojo teismo sekre-
torius.

Iš to visko yra aišku, kad
mūsų korespondentas rašė
gryną tiesą, o „Keleivio“
redakcija pamelavo.

ISPUDŽIAI IŠ KATALI- KIŠKO KONGRESO, BOSTONE, MASS.

Dieną 29 sausio 1911 m.
Bostone, Mass., atsiliko
kongresas Katalikų Susi-
vienijimo Bostono Arkidie-
cezijoj. Dalyvavo jame vi-
sos arki-diecezijos parapi-
jos ir susivienijusių katali-
kiškų draugijų atstovai.
Apart anglų ir airių daly-
vavo kitos tautos, butent:
vokiečiai, praneuzai, italai,
lietuviai, lenkai ir t.t.

Posėdžiams buvo paskir-
ta „Symphony Hall“. Labai
tai didelė svetainė, bet kad
daugel norinčiųjų dalyvauti
kongrese ten netilpo, tat ir
kita svetainė „Horticultu-
ral Hall“ taipgi buvo užim-
ta kongresistais.

„Symphony'es“ svetai-
nėje teko būti dviejuose po-
sėdžiuose: nuo 2½ val. —
6 po piet, ir 7½ — 10 vakare.
Didelį išpudį darė ant taip
didžios minios žmonių, visa
posėdžių tvarka. Tas ypa-
tingai matoma buvo, kad
čion katalikai jautėsi katali-
kais: taip kalbėtojai, taip
ir klausytojai. Jaučiama
taipgi, kad čion skambėjo
ne silpnutis balsas tyruose,
bet galingų minių atstovau-
jančių beveik milijoną kati-
likų Bostono arki-diecezi-
jos (daugiaus kaip trečios
dalies gyventojų šios apy-
gards). Pribuvimas ant-
vyskupio O'Connell'io ir
Bostono miesto — majoro
Hon. J. F. Fitzgerald'o dar-
tą galingumą pakėlė.

2½ val. po piet prasidėjo
pirmas posėdis pagal se-
kančią programą.
Vargonų rankius.
a. Scène Religieuse —
Wagner-Dubois'o.
b. Fanfare — Lemmens'o.
Mr. James T. Whelan.
Prakalba: „Ką bažnyčia
nuveikė medicinai“.
Dr. Thomas F. Harrington.
Prakalba: „Ką bažnyčia
nuveikė įstatimdavystei“.
Franc. A. Campbell, L. S. D.
Prakalba: „Vokiečiai ir
Federacija“.
Mr. Henry Wessling.
Vargonų rankius. Fiat lux
— Dubois'o.
Mr. James H. Whelan.

Prakalba: „Praneuzai ir
Federacija“.

The Marquis Bouthillier —
Chavigny.

Prakalba: „Italai ir Fe-
deracija“.

Dr. John A. Cecconi.

Prakalba: „Lenkai ir Fe-
deracija“.

Mr. Alexander Kotarski.

Vargonų rankius. Finale
5 Symphony — Beethoven.

Mr. James T. Whelan.

Išpildant šito posėdžio
programą buvo dar pridėta
prakalba J. M. antvyskupio
O'Connell, kuris kalbėjo
tuojaus po kitų kalbėtojų.

7½ val. vak. prasidėjo an-
tras posėdis pagal šio pro-
gramo:

Largo — Hendel'io,
Orkiestra ir vargonai.

Prakalba: „Šv. Sosto Ne-
prigulimybė“.

Mr. Henry V. Cuningham.

Pracelara Custos Virgi-
num — Antv. O'Connell'io,
Mr. Pio de Luca ir choras.

Prakalba: „Pastarieji Di-
di Federalistai“.

Mr. Jeremiah E. Burke.

To Thee, O Country —
Juliaus Eichberg'o,
Choras.

Prakalba: „Auklėjimo
laisvė“.

Dr. Francis J. Barnes.

Discovery — Edward
Grieg'o.

Dr. F.X. Mahoney ir choras.

Prakalba: „Bažnyčia ir
darbas“.

Mr. Patrick M. Keating.

Intermezzo — Mascagni'o,
Orkiestra.

Prakalba Jo Mal. Ant-
vyskupio.

The Star Spangled Ba-
nner,

Choras ir Orkiestra.

Kongreso nutarimai.

Hymnas Popiežiui — Gou-
nod'o,

Choras ir Orkiestra.

Maršas iš „Le Prophete“
Meyerbeer'o,

Orkiestra.

Šitoj dalyje programo
buvo atmainyta tas, kad
antvyskupis nekalbėjo, vien-
tik pabaigoje kongreso davė
Popiežiaus palaiminimą,
kongresui prisiųstą, ir pats
nuo savęs visus susirinku-
sius laimino.

„Horticultural“ svetai-
nėje taipgi atsibuvo prakal-
bos.

Programas buvo išpildy-
tas puikiai. Kalbėtojai pa-
ringai matoma buvo, kad
kalbingiausias kalbėtojas —
Mr. Jer. E. Burke. Jisai kal-
bant apie katalikišką veik-
lumą savo gražioje kalboje
priminė Vysk. Kettelerį, ku-
ris kreipėsi savo laiku į Bis-
marką bažnytinės toleranci-
jos dalykuose. Priminė
kaip Bismarkas sumindžio-
jo katalikų viltis ir kaip
Liudvikas Vindhors'tas pri-
vertė Bismarką eiti į Ca-
nnosą; kaip L. V. suorga-
nizavo vokiečių katalikus,
kurie ir dabar yra didele
galybe. Jis ragino taip ir vi-
siems katalikams stovėti už
savo reikalų — be baimės,
be krypimo į šalį. Puikias
mintis išdėstė advokatas
Mr. H. V. Cuningham. Jis
priparodė, kad senesniuose
laikuose barbarų užpludis-
mas pakėlė galybę Popie-
žių: — svietas, girdi, aiškiai
pamatė Popiežių esant tik-
rų žmonijos tėvu, palenkė
prieš jį galvą, išrinko savo
vėdėju ir suteikė jam visą
liuosybę. Ryšas stoji jo
kaip ir nuosavybė. Susivie-
nijime į valstiją italai atė-
mė pasaulinę galybę. Popie-
žiui, norėdami užkenti ir
pačiai bažnyčiai. Bet Dievo

paskyrimas, kad Kristi-
bažnyčia nebutų suaukštėta
per amžius, kad ji visuomet
užlaikytų Dievo teisybę ir
kad žmonija mokintų, ir tuo
met nepametė savo prasmės.
Popiežiai: Pius IX., Leonas
XIII, ir kenčiantysis bet ne-
pergalėjimas Pius X aiškiai
parodė bažnyčios galybę
ir griovikų pastangų netvir-
tumą. Tad suprantama ka-
talikui, kodėl pasikėsinimas
tokio Rymo majoro pakėlė
garbingą Pelloux'ą, ir ko-
dėl svietas stato savo pro-
testus prieš sulaužytas gva-
rancijas tikėjimo ir liuosy-
bės. Dr. F. J. Barnes aiškiai
parodė, kalbėdamas apie
jaunuomenės auklėjimą,
kad dabartinės mokyklos ap-
kvaitytos stambėdiška dva-
sia, kad nebeturį savyje do-
ros principų. Išreikšė, kad
katalikai privalo stengties
atgaivinti katalikišką dva-
sią, — kad dabar vien katali-
kiškos mokyklos supranta
visą didumą ir svarbą au-
klėjimo. Mr. F. A. Campbell
kalbėjo apie tai, ką bažny-
čia davė gero įstatimdavys-
tei: — ji, girdi, tarp kit-ko
pakėlė balsą apie paliktas
Kristaus augstas teises kas
link krikščioniškos vedly-
bos moterystėje. Šiame da-
lyke, sako, katalikai priva-
lo visomis įiegomis steng-
ties, idant tyri Kristaus į-
statai būtų įvykinami. Mr.
P. M. Keating, kalbėdamas
apie santykius bažnyčios
darbo dalykuose, ištarė, kad
ji viena tą augštą žmonijos
problema tegali iširti. Soci-
jalistų pastangos yra vien
svajonėmis ir kontradikci-
ja savyje. Gražiai išpasako-
jo, kaip galima surasti vais-
tus pataisymui blogo, la-
biausiai nurodė darbavimą-
si Leono XIII, kuris puikiai
išdėstė savo encyklikose,
kaip dalykų stovį, taip ir
budą prašalinti nelygumus
ir skriaudas. Kiti kalbėto-
jai taipgi prakilnas mintis
išpasakojo. Primisiu dar
čion prakalbą Mr. Kotars-
kio, lenko. Jo kalba buvo tai
pasiskundimas lenkų angla-
ms dėl savo kenčiamųjų
neteisingų persekiojimų.
Tie lenkai, sako, kurie tiek
daug kartų savo kraštinę sta-
tė už katalikystės reikalus —
dabar kaip kur yra perse-
kiojami. Išskėlė į padanges
savo Zygmontus, Šobies-
kius, ir privedė, kad lenkai
apgynė Europą nuo totorių
(?!), užmiršdamas, kad ma-
ža čion lenkų garbė, kad
vien lietuviai tą nuveikė.
Kalba jo lupose buvo tai
verksmas paliokijos... ir
matomai anglai šiek-tiek
tam prijautė... Lietuviai
neištarė savo žodžio kongre-
se... Gaila!... Turėjo gerą
proga... Gal nors toliaus
tokios progos neapleis!...

Prakalbose, kurios visame
buvo pavyzdingos, visas
programas išpildytas tapo
puikiais. Orkestra ir cho-
ras stebėtinai gražiai atliko
savo uždavinį. Apie 200 vy-
riškų balsų ir keliasdešimt
orkestrininkų susiliejo į to-
kią tono galybę, kad minias
žmonių pakėlė entuzijaz-
mą. Ovacijų buvo begalės...
Vedėjas Mr. Pio de Luca
apipiltas pagarbos šauks-
mais...

Svarbiausia dalis kongre-
so — jo nutarimai. Jie buvo
suredaguoti aštuoniuose
punktuose. Trumpai juos
paduodu.

1. Kongresas išreikšė pri-
sirišimą prie šv. Sosto ir
išdėstė nutarimą apie nepri-
gulimumą šv. Tėvo. Aš-

Slavoku Kataliku Kongresas.

Jo M. Vyskupas Koudelka.

Vasario 22 d. Wilkes-Barre, Pa., atsidėjo Amerikos Slavokų katalikų kongresas, panašus į musiški, laikytą balandžio m. 1906 m. Kongreso tikslas suvienyti slavokų katalikus į vieną tautinę katalikišką organizaciją; ir apsaugoti juos nuo pragaistingos įtakos tautininkų (narodovų), kurie prisidengė tautystės rubu, sėja tarpe slavokų bedievybės ir atskaldinys sėklą.

Kongresan atvyko: du vyskupa, J. M. Hoban, Scranton'o vyskupas, ir J. M. vyskupas Koudelka iš Cleveland, O., 36 kunigai, keturių katalikiškų laikraščių atstovai; nuo draugijų ir parapijų pribuvo suvirš 200 delegatų.

Slavokų rupestingai rengtasi į kongresą. Turėjo pasigaminę 19 referatų, bet dėlėi trukimo laiko skaityta tik 10 referatų. Referatai sąžiningai apdirbti ir kalbos rimtos. Tarpe pačių katalikų iki šiol nebuvo vienybės. Buvo pasidalinę ir dvi partijos: panslavistus ir madeironus. Vieni kitus neapkenė persekiojo. Todėl visi kalbėtojai ypatingu būdu šita savo klaidą kelė aikštėn ir rodė kenksmingas tikėjimui ir tautai jos pasekmes, karštai šaukdami vienybės.

P. Chuldatisk, "Slov. Noviny" redaktorius, savo referate išrodęs prieškatalikiškos spaudos prasižengimus prieš teisybę ir dorą ir nupeikęs tuos katalikus, ką prenumertoja ir palaiko laisvamaniškus laikraščius, ragino sudaryti tvirtą ir nuoseklią katalikišką laikraštiją.

Jo Malonybė vyskupas Koudelka savo puikioje kalboje išrodė, kaip nuo pasaulio pradžios neteisybė kovoja prieš teisybę ir šandien, kuomet neteisybė su savo dukromis: bedievybė ir ištvirkimu nesigėdi viešai skelbtis, nevalia eš tikram krikščioniui snausti, bet visi katalikai privalą stoti kovon už teisybę, už Krįstų! Rimta katalikiška spauda, katalikiška mokslo ir šan darus katalikų susibendravimas, tai esąs vienintelis budas muveikti katalikybės priešus.

Išsiaiškinę susirinkimo tikslą ir ištraukę aikštėn savo klaidas, vienminčiai nutarė sudaryti viso Amerikos

slavokų susibendravimą, kurį slavokiškai pavadino: "Sdruženie slovenskych katalikow".

Visą laiką viešpatavo tarpe delegatų prakilni dvasia. Nebuvo jų tarpe koliojimų, nei blevyzgojimų, kaip tai esti lietuvių susirinkimuose. Slavokai myli savo tautą ir didžiai gerbia savo tikėjimą.

Kaip augštai jų dvasia pakilus, rodo šitasai faktas: į pusę valandos delegatai sumetė \$3225.00 (tris tūkstantis du šimtu dvidešimtį penkis dol.) fondui ką tik nutarto įkurti katalikų susibendravimo. Taip stebėtinai gausiomis aukomis patidarė puikią fondui pradžią ir pastatė patį susibendravimą ant tvirto pamato. Antrasis jų kongresas atsisub ateinančiais metais Scrantone, Pa.

Linkėdami slavokams katalikams kuostipriausios vienybės ir geros kloties, geikiame, kad ir lietuvių katalikų Federacija prieš 4 metus įkurta ir treči metai drauge su veiklia valdyba bemieganti, atsibustų.

Štai balsai katalikų pavienių ir susibendravusių, kaip ve Newarkiečių, reikalauja nuo jų, gerbiamieji K. Federacijos valdininkai, sušaukti lietuvių katalikų Federacijos kongresą.

Ar ilgai da miegosite?

Reporteris.

Keliones Inspudžiai.

Seka.

Apleidęs Valavičius skubinausi į Dauksius, nes tenai ant rytojaus buvo Paunos Šv. Škapliernos atleidai, o aš norėjau žinoti, kaip tas visas dabar atsiliks. Joge ant atleidų pribuvau labai džiaugiasi. Privažiavo daugelis kunigų, jau netik iš dekanato, bet ir iš tolimesnių parapijų. Atlaidai užsibaigė labai gražiai, o kada po mišparų važiuavau namo, patėmėjau, kad jau niekur žmonių nematyti. Jau visų namo išvaikščiojo. Savo nusistebėjimą išreiškiau garsiai, ką išgirdęs senelis špitolnikas taip man atsakė: o ką, kunigėli, dabar čionai žmonės veiks? Alaus anei degtinės nėra, tai skubina visi namo, net ir nesimūšę,

nes koliai negirti, tai jie muštis nemoka. — Ačiū tau, tėvuk, atsakiau seneliui ir nuvažiuavau toliau. Davažiavęs kryžkelę, kur kelias skiriasi, vienas eidamas ant Amalviškių, o kitas ant Vidgirėlių, o kur senias buvo karčema, pamislį sau: kiek tai čionai tokiose dienose, kaip šiandien, budavo spiegoimo ir riksmo? Kiek čionai kraujo pasiliedavo, o dabar nieko nei girdėti nei matyti. Ant vietos kur buvo karčema stovi gražus naujas namas, kuriame ramiai gyvena Jonas Misiurevičius, silsėdamasis po ilgą savo darbavimosi, kaip monkytojas. Net linksma pasidarė į tą viską bežiurint.

Pasinaudodamas, kad nelija, leidausi į Šumskų parapiją pas savo pažįstamus ir gimines. Dauksių klebonas važiuojo sava tėviškėn, o joge kelias vedė per Šumskus, tą važiuovome drauge. Važiuodami vis šnekėjome, kad per Šumskų giraitę turėsimė kelis kartus silsėtis, nes joge visur purvynas, tai tenai ir išbristi negalėsime, bet kaip gi nusistebėjome, kada pamatėme, kad tenai kelias labai geras, nes šakomis išklotas, o paskui išpiltas. Šumskų tėvelis, kaip ji visi vadina, kun. Natkevičius, labai širdingai, mus priėmė, džiaugdamasis, kad mane po tiek metų vėl mato savo namuose. Stebėjau, kad žmogus tokiame amžyje taip gerai išrodė ir tokis drąsus. Šumskuose nieko naujo nemačiau. Pernakvojęs leidausi toliau kelionėn ir kun. Baltrušaitis pavėžiojo mane į Zardelius pas Lauriną Kraučioną, čionai visoje apielinkėje žinomą po vardu Raulo. Čionai man labai patiko, nes pamačiau ukę vedamą taip, kaip ji po teisybei turėtų būti vedama. Tas žmogus supranta iš ko ukę galima turėti naudą ir ją turi. Vaikščiodamas po jo tvartus, gerėjau jo gražiais veršiais ir pripažįsiu, pas ukininką niekad tokių nebuvau matęs, tokie tik dvaruose randasi. Kraučionas turi visas ukiškias prietaisas. Turi net prietaisą šienui ir jėvams į pruntą krauti. Jis nuo pieno tuojaus ištraukia grietinę, iš kurios daro sviestą, o likusiu pienu girdo veršius. Karves šeria namie, todėl jos ukininkui duoda daug pieno ir mėslo. Ukininkas įmėžia lauką ir visas dera, ką pasėja — nuosekliai turi ir kuo karves šerti, Raulas netik ukę gražiai prižiuri, bet ir vaikučius savo gražiai augina. Sunus ir dukterė eina į universitetą Varšavoje, o jaunesnėji dukterė lanko gimnaziją Marijampolėje. Klausiau Raulo kokia jo nuomonė apie molinius tvartus, ko kius, mažiau, jis turi.

Besigerint man Krančono uke, atėjo mano dėdė Jindavikas Žemaitis, iš Oželių, tik per ežę gyvenantis mano Kraučiono ir užsikvietė mane pas save. Įjome tada visi trys į Oželius. Čionai da aš buvau pirma sykį, todėl su žingeidumu į viską žiūrėjau. Smagu man buvo, kada namačiau mano dėdės grąžias naujas plytines stabas, bet ir čionai man šeiminkas nusiskundė, kad nėra geru meisteriu. Teisingai, padarytos kelios klaidos, kurių jau dabar pataisyvas brangią atsiėmė, o kurių nebutu, jeigu butu buvęs geras meisteris. Čionai sužino-

jau, kad jie visi priguli prie "Zagrės", turi daugelį naujų knygų, skaito laikraščius ir rušinasi ukės pagerinimu. Atlankęs da Oželių Draugelį ir Vencių, keliauvau į Sasnavą. V. Vencius mane pavėžino. Kelionę turėjome nesmagią, nes važiuojasi šoniniais keliais, ant upelių, o net ant Šešupės nėra tilto, ir todėl net stati turėjome stovėti vežime, važiuodami per vandens. Šešupė buvo taip patvini, kad porą verstų turėjome sukti į šalį, idant rasti netokią gilią brastą. Pergalėję visas tas kliutis atvykome į Sasnavą. Čionai kunigą kleboną, S. Česną radome sveiką, nors jam netankiai tas atsitinka. Sasnaviečiai turi labai gražią kleboniją ir rengiasi statyti gražią mūrinę bažnyčią. Medžiaga jau — rengiama. Dieve jiems padėk! Tokioje gražioje vietoje, kaip Sasnavoje, privalo būti graži bažnyčia ir klebonija, ypač, kad parapija yra nemaža ir susideda iš pasiturinčių ukininkų. Buvo subata, tat pas kunigą kleboną, savo draugą, apsinakvojau. Ant rytojaus, bažnyčioje gerėjau gražiais giedojimais. Garbėtam, kuris giesmininkus giedoti mokina ir garbė giesmininkams, kad jie noriai eina mokintis! Po sumos pasakiau pamokslą. Sasnavoje paviešėjęs, keliavau į Plutiškius. Kun. klebonas buvo prižadėjęs mane palydėti, bet kad jautėsi nevisiškai gerai, davė savo arklius, o mane palydėjo jo vikaras kun. J. Juozaitis. Pakeliumi norėjau užvažiuoti į kun. V. Staknevičiaus, Newark'o, N. J., klebono tėviškę, bet dėlėi didelio purvyno negalėjome važiuoti vieškeliu, todėl plentu važiuojant, jau tik ištolo galėjau ją pamatyti. Žinoma, nesmagu man buvo, nes bučiau galėjęs visiems namiškiams papasakoti, kad kunigas Vincentas ir jo brolis Antanas sveiki ir linksmi, o šiemdiem, parvažiuodamas, bučiau parvežęs pasveikinimą nuo namiškių, bet kad negalima buvo, tai ne ką darysi. Išsiklausiau tat kun. Juozaitis, o kada dažinojau, kad tenai visas gerai, ramiai važiuavau toliaus. Kolei važiuovome plentu, kelias buvo geras, bet veik išsukome į šonkelį, ratai pradėjo nertis purvynė. Pakelėj radome daugelį didelių medžių griaustinio (perkuno) suskaldytų. Kolei į Plutiškius davaiavome, gerai arklius sušildėme. Plutiškių kunigą kleboną radome prižiurint darbininkus, mat jis mūrija gana didelį sklepą ir stato gonkas.

Plutiškiuose pas kun. kleboną porą dienų paviešėjęs, ir palaukęs, kolei kelias pradėjus, iškeliavau į Igkanką, o iš ten, drauge su kun. klebonu J. Sruoginiu — į Gudelius. Čionai jau seniai buvau buvęs, o kunigo klebono visiškai nepažinojau. Yra juo dabar kun. Kurtinaitis, jaunas da, bet dikčiai aptukęs vyras, neseniai da čionai atvykęs iš Skriaudžių, kur buvo vikaru.

Priėmė mus labai širdingai ir tuojaus pradėjo klausinėti, kaip Amerikoje pasielgia tie ištverkėliai, kurie iš Lietuvos tenai išeina. Toliaus papasakojo kaip ant jo užpuolė cicilikai, kada da jis buvo Skriaudžiuose. Papasakojo su tokiu karštumu, kad išrodė, it tas būtų tik dabar, pora savačių, atsiti- kęs, norint jau nuo to atsiti- kimo perėjo turbūt apie keturi metai. Paskui sužinojau, kad ji tas atsitikimas labai sudeneravo ir jis dabar myli tą pasakoti, turėdamas viską savo omenyje. Gudeliuose neradau nieko naujo. Taip, kaip ir seniau, turi kur troškimą numalšyti, vien su taja atmaina, kad seniaus, bet tai jau labai seniai, turėdami karčema, turėjo ir degtinės, dabar gi, monopolui nebėstant, priversti alučių užsiganėdinti. Taigi ir sriaubia tą alutį, nešdami iš aludės ir kvortomis ir gorčiais, taip kad re- ta šventa diena pereina be peštynių. Po alkoholio įtekme susipeša net, iš kito at- žvilgio žiurint, dori ir pro- tingi žmonės. Apie tokius atsitikimus man daug pasa- kota. Viena pastebėjau, kad jau net apie Gudelius, staty- dami namus, jau daro dides- nius langus. Pamatus jau taipgi padaro kitokius: jau vietoje pakasti žemėje gra- bę ir į ją įleisti pamatinį me- di, dabar jau nors truputį pakelia į viršų. Dūminių stubų jau taipgi nematyti. Bet jeigu dabartinius Gude- lius sulyginsime su senovės Gudeliais, t. y. kokie jie bu- vo prieš dvidešimt porą me- tų, matysime labai didelį skyrių. Buvo tai visiškai nuskuręs kaimelis, da kai- tiškus. Kun. klebonas buvo prižadėjęs mane palydėti, bet kad jautėsi nevisiškai gerai, davė savo arklius, o mane palydėjo jo vikaras kun. J. Juozaitis. Pakeliumi norėjau užvažiuoti į kun. V. Staknevičiaus, Newark'o, N. J., klebono tėviškę, bet dėlėi didelio purvyno negalėjome važiuoti vieškeliu, todėl plentu važiuojant, jau tik ištolo galėjau ją pamatyti. Žinoma, nesmagu man buvo, nes bučiau galėjęs visiems namiškiams papasakoti, kad kunigas Vincentas ir jo brolis Antanas sveiki ir linksmi, o šiemdiem, parvažiuodamas, bučiau parvežęs pasveikinimą nuo namiškių, bet kad negalima buvo, tai ne ką darysi. Išsiklausiau tat kun. Juozaitis, o kada dažinojau, kad tenai visas gerai, ramiai važiuavau toliaus. Kolei važiuovome plentu, kelias buvo geras, bet veik išsukome į šonkelį, ratai pradėjo nertis purvynė. Pakelėj radome daugelį didelių medžių griaustinio (perkuno) suskaldytų. Kolei į Plutiškius davaiavome, gerai arklius sušildėme. Plutiškių kunigą kleboną radome prižiurint darbininkus, mat jis mūrija gana didelį sklepą ir stato gonkas.

Plutiškiuose pas kun. kleboną porą dienų paviešėjęs, ir palaukęs, kolei kelias pradėjus, iškeliavau į Igkanką, o iš ten, drauge su kun. klebonu J. Sruoginiu — į Gudelius. Čionai jau seniai buvau buvęs, o kunigo klebono visiškai nepažinojau. Yra juo dabar kun. Kurtinaitis, jaunas da, bet dikčiai aptukęs vyras, neseniai da čionai atvykęs iš Skriaudžių, kur buvo vikaru.

Priėmė mus labai širdingai ir tuojaus pradėjo klausinėti, kaip Amerikoje pasielgia tie ištverkėliai, kurie iš Lietuvos tenai išeina. Toliaus papasakojo kaip ant jo užpuolė cicilikai, kada da jis buvo Skriaudžiuose. Papasakojo su tokiu karštumu,

kad išrodė, it tas būtų tik dabar, pora savačių, atsiti- kęs, norint jau nuo to atsiti- kimo perėjo turbūt apie ke- turi metai. Paskui sužino- jau, kad ji tas atsitikimas labai sudeneravo ir jis da- bar myli tą pasakoti, turė- damas viską savo omenyje. Gudeliuose neradau nieko naujo. Taip, kaip ir seniau, turi kur troškimą numalšyti, vien su taja atmaina, kad seniaus, bet tai jau labai se- niai, turėdami karčema, tu- rėjo ir degtinės, dabar gi, monopolui nebėstant, pri- versti alučių užsiganėdinti. Taigi ir sriaubia tą alutį, nešdami iš aludės ir kvorto- mis ir gorčiais, taip kad re- ta šventa diena pereina be- peštynių. Po alkoholio įtek- me susipeša net, iš kito at- žvilgio žiurint, dori ir pro- tingi žmonės. Apie tokius atsitikimus man daug pasa- kota. Viena pastebėjau, kad jau net apie Gudelius, staty- dami namus, jau daro dides- nius langus. Pamatus jau taipgi padaro kitokius: jau vietoje pakasti žemėje gra- bę ir į ją įleisti pamatinį me- di, dabar jau nors truputį pakelia į viršų. Dūminių stubų jau taipgi nematyti. Bet jeigu dabartinius Gude- lius sulyginsime su senovės Gudeliais, t. y. kokie jie bu- vo prieš dvidešimt porą me- tų, matysime labai didelį skyrių. Buvo tai visiškai nuskuręs kaimelis, da kai- tiškus. Kun. klebonas buvo prižadėjęs mane palydėti, bet kad jautėsi nevisiškai gerai, davė savo arklius, o mane palydėjo jo vikaras kun. J. Juozaitis. Pakeliumi norėjau užvažiuoti į kun. V. Staknevičiaus, Newark'o, N. J., klebono tėviškę, bet dėlėi didelio purvyno negalėjome važiuoti vieškeliu, todėl plentu važiuojant, jau tik ištolo galėjau ją pamatyti. Žinoma, nesmagu man buvo, nes bučiau galėjęs visiems namiškiams papasakoti, kad kunigas Vincentas ir jo brolis Antanas sveiki ir linksmi, o šiemdiem, parvažiuodamas, bučiau parvežęs pasveikinimą nuo namiškių, bet kad negalima buvo, tai ne ką darysi. Išsiklausiau tat kun. Juozaitis, o kada dažinojau, kad tenai visas gerai, ramiai važiuavau toliaus. Kolei važiuovome plentu, kelias buvo geras, bet veik išsukome į šonkelį, ratai pradėjo nertis purvynė. Pakelėj radome daugelį didelių medžių griaustinio (perkuno) suskaldytų. Kolei į Plutiškius davaiavome, gerai arklius sušildėme. Plutiškių kunigą kleboną radome prižiurint darbininkus, mat jis mūrija gana didelį sklepą ir stato gonkas.

Plutiškiuose pas kun. kleboną porą dienų paviešėjęs, ir palaukęs, kolei kelias pradėjus, iškeliavau į Igkanką, o iš ten, drauge su kun. klebonu J. Sruoginiu — į Gudelius. Čionai jau seniai buvau buvęs, o kunigo klebono visiškai nepažinojau. Yra juo dabar kun. Kurtinaitis, jaunas da, bet dikčiai aptukęs vyras, neseniai da čionai atvykęs iš Skriaudžių, kur buvo vikaru.

Priėmė mus labai širdingai ir tuojaus pradėjo klausinėti, kaip Amerikoje pasielgia tie ištverkėliai, kurie iš Lietuvos tenai išeina. Toliaus papasakojo kaip ant jo užpuolė cicilikai, kada da jis buvo Skriaudžiuose. Papasakojo su tokiu karštumu,

kad išrodė, it tas būtų tik dabar, pora savačių, atsiti- kęs, norint jau nuo to atsiti- kimo perėjo turbūt apie ke- turi metai. Paskui sužino- jau, kad ji tas atsitikimas labai sudeneravo ir jis da- bar myli tą pasakoti, turė- damas viską savo omenyje. Gudeliuose neradau nieko naujo. Taip, kaip ir seniau, turi kur troškimą numalšyti, vien su taja atmaina, kad seniaus, bet tai jau labai se- niai, turėdami karčema, tu- rėjo ir degtinės, dabar gi, monopolui nebėstant, pri- versti alučių užsiganėdinti. Taigi ir sriaubia tą alutį, nešdami iš aludės ir kvorto- mis ir gorčiais, taip kad re- ta šventa diena pereina be- peštynių. Po alkoholio įtek- me susipeša net, iš kito at- žvilgio žiurint, dori ir pro- tingi žmonės. Apie tokius atsitikimus man daug pasa- kota. Viena pastebėjau, kad jau net apie Gudelius, staty- dami namus, jau daro dides- nius langus. Pamatus jau taipgi padaro kitokius: jau vietoje pakasti žemėje gra- bę ir į ją įleisti pamatinį me- di, dabar jau nors truputį pakelia į viršų. Dūminių stubų jau taipgi nematyti. Bet jeigu dabartinius Gude- lius sulyginsime su senovės Gudeliais, t. y. kokie jie bu- vo prieš dvidešimt porą me- tų, matysime labai didelį skyrių. Buvo tai visiškai nuskuręs kaimelis, da kai- tiškus. Kun. klebonas buvo prižadėjęs mane palydėti, bet kad jautėsi nevisiškai gerai, davė savo arklius, o mane palydėjo jo vikaras kun. J. Juozaitis. Pakeliumi norėjau užvažiuoti į kun. V. Staknevičiaus, Newark'o, N. J., klebono tėviškę, bet dėlėi didelio purvyno negalėjome važiuoti vieškeliu, todėl plentu važiuojant, jau tik ištolo galėjau ją pamatyti. Žinoma, nesmagu man buvo, nes bučiau galėjęs visiems namiškiams papasakoti, kad kunigas Vincentas ir jo brolis Antanas sveiki ir linksmi, o šiemdiem, parvažiuodamas, bučiau parvežęs pasveikinimą nuo namiškių, bet kad negalima buvo, tai ne ką darysi. Išsiklausiau tat kun. Juozaitis, o kada dažinojau, kad tenai visas gerai, ramiai važiuavau toliaus. Kolei važiuovome plentu, kelias buvo geras, bet veik išsukome į šonkelį, ratai pradėjo nertis purvynė. Pakelėj radome daugelį didelių medžių griaustinio (perkuno) suskaldytų. Kolei į Plutiškius davaiavome, gerai arklius sušildėme. Plutiškių kunigą kleboną radome prižiurint darbininkus, mat jis mūrija gana didelį sklepą ir stato gonkas.

Plutiškiuose pas kun. kleboną porą dienų paviešėjęs, ir palaukęs, kolei kelias pradėjus, iškeliavau į Igkanką, o iš ten, drauge su kun. klebonu J. Sruoginiu — į Gudelius. Čionai jau seniai buvau buvęs, o kunigo klebono visiškai nepažinojau. Yra juo dabar kun. Kurtinaitis, jaunas da, bet dikčiai aptukęs vyras, neseniai da čionai atvykęs iš Skriaudžių, kur buvo vikaru.

Priėmė mus labai širdingai ir tuojaus pradėjo klausinėti, kaip Amerikoje pasielgia tie ištverkėliai, kurie iš Lietuvos tenai išeina. Toliaus papasakojo kaip ant jo užpuolė cicilikai, kada da jis buvo Skriaudžiuose. Papasakojo su tokiu karštumu,

Keby Raganius.

Apie Tėvynės Meilę.

Tėvynės meilė kutena mūsų sielą kaip tyras ir malonus gėlių kvėpalas, pridoda narsybės įkvėpimo valandoje, pastiprina nu- liūdimuose, nelaimėse, nu- rodydama augstesnę gyve- nimo tikslą triūsę tautos dē- lei. Iš jos garbės didžioja- mės, iš jos reginių turime viltį, kalbą, apšvietą, tėvy- nainiškuosius papročius skaitome savo nuosavybe, netiktai juos branginame, bet mylime, mylime karštai, visa siela, kitaip negu pa- siskolintuosius nuo svetim- taučių.

Tikroji tėvynės meilė pri- klauso ne vien tik nuo jaus- mo; ji skiria kiekvienam priedermę, kurią geras iš- pildymas yra tikru ženklu jos supratimo, reikalauja nepaliaujamo triuso labai visos tautos be skirtumo vi- suomeninės klesės ar poli- tiškosios šalininkystės. Tik- tai tokia tėvynės meilė yra tikra meilė, tikta tokia su- šildo žmogaus sielą, priduo- da narsybės ir daro tautą galingą.

Kas myli tėvynę, privalo taipgi mylėti savo tautą, be skirtumo luomos ir gimimo. Kiekvienai meilei, kuri yra gamtos tiesa, nėra skyrusis ginties, mantos, reikšmės, nėra tolygiai to viso ir tėvy- nės meileje. Klaida yra ne- kurių tautiečių, apimtų dvasia-kokios norint šali- ninkystės arba prietaro, kad nežiurint į tikrą ir teisingą patriotizmą, nežiurint į ne- girdėtus pasišventimus už tėvynės reikalus, memato jos tautos vienybę, bet ma- to tikta savo šalininkystę- je, kuopoje ar draugijoje. Vienpusiškį tie rūpesčiai ir siekiai vardan tėvynės plau- kia iš stokos tėvynės suprat- mo. Vietoje visą tautišką kuną maitinti, jie maitina tik jo dalį, nematydami ar- ba nenorėdami mayti, kad sveikata viso tautiškojo kū- no atsiremia tautiškųjų ista- tymų ir iš ten išplaukian- čiuju tiesų. Tie įstatymai paimti nuo tautos, permai- nyti į kraują ir syvus, per- mainys sergantį visuomenį kajį stovį ant sveiko stovio ir bus sveika galva, sveikos rankos, žodžiu, bus sveikas visas liemuo.

Pirmuoju ir svarbiausiu pamatiniu įstatymu ir tikrai tėvynainišku yra pakėlimas tautiško vardo prie garbės ir didybės — prie garbės už- kariautos užsitarnavimu; prie didybės per pakėlimą didybės žmogaus vertumo. Svetimtaučiai gerbs mus ir mylės, jei patis tarp savęs mylėsime ir gerbsime. Do- rybė ir gyvenimas nesubiau- rotas privalo būti žmogaus dā ir garbė. Turėkime viltį, kad taip ir bus.

Da negalas.

Restauracijoje.

Ponia i tarną: — Koks tu atgrubnagis! išliejai visą sriubą ant mano drabužių.

Tarnas: — Tai niekis, po- niute, sriubos turime dau- giau.

Jis: — Ar tamsta išteke- tum už kvailio jauniko dē- jo pinigų?

Ji: — Nežinau. Kiek tams- ta turi?

pasmerkė nuožmų pa- gimą majoro Rymo mies- to.

2. Išreiškė užuojautą ka- talikams Prancūzijos, Ispa- nijos ir Portugalijos dēlei antikrikščioniškų užsipuldi- nėjimų.

3. Išreiškė principą liuo- sybės auklėjimo vaikų, kad valstija nesikištų į teises tė- vų ir pavienių žmonių.

4. Kongresas atsišaukia į valstybę dalykuose prašali- nimo divorečių arba liuso persiskyrimo vedusiųjų.

5. Kongresas reikalauja, kad viešuosie pasilinksmini- muose, butent: teatruose etc, būtų užlaikomas doriš- kas švarumas.

6. Kongresas reikalauja, kad iš presos kriminališki detalai, kaip ir bylos persis- kyrimo vedusiųjų būtų pra- šalinti.

7. Kongresas išreiškia pa- peikimą visokio budo sulau- žymams šventimo nedēdienų.

8. Kongresas išreiškia sa- vo užuojautą prakilniam stengimosi darbo žmonių pagerinti savo buvį. Bažny- čia, sako, yra draugu netur- teliu ir jų teises gina. Pilnai kongresas pritaria prin- cipams išreikštiems encykli- koje Leono XIII "apie dar- bininkų padėjimą".

Kongresas savo nutari- mus priėmė vienbalsiai.

Kongrese matyti buvo daug lietuvių. "Kaipo atsto- vai buvo iš Brocktono: pp. J. Vaičiūnas, P. Grigas ir N. Vaitkus, — iš S. Bostono p. Čaplikas ir kiti... Ne gaila tiems lietuviams, ką praleido laiką tame kongre- se. Kiek man žinoma, buvo visi užganėdinti ir praktiš- kumu anglų ir gražių pro- gramų ir jo išpildymu. Kaip ištisus skirtas anglų susirin- kimas nuo lietuvių susirin- kimo!! Užtenka lietuviams keliolikai susieiti, o rautinių bus be galo. Ne taip pas- juos: Čion čielos minios vie- nu balsu pakelia ir nuveikia prakilnų darbą... O kad ausų kongresai taip mokė- jų viską sutvarkyti ir nu- reikiti!... Deja, mės mažai esuprantame net svarbą ir reikalą kongreso. O suprasti tas būtų jau didelis lai- kas!...

Kunvidas.

A. Tamas.

ILGĖSIS.

viesi, tyki naktis; tūno slenka tyliai... enos žvaigždė gal švis?... na, gaudu labai.

žemė toli— j pusėj jurių; gū ten suspausti... sa kabo šiaurių.

no tėvų vardą sus priešai ardo— žiu aš kasdieną; is vis tukseina...

es dar nematau... s man išdžiuvo— nok mano tėvų... e dar nežuvo.

Ekstra susirinki- mas Baltimore's kuopos.

13-ta kuopa Susiv. L. R. A., laikys nepaprastą su- rinkimą Nedēlioje, 5 d. 1911 m., salėje po baž- nyčia. Visi prigulintieji teik- pributi dēlei apkalbėti- labai svarbių reikalų, rntieji galės prisirašyti. Komitetas.

tų. Tautos nėra likimo žaislu; kiekviena turi šioji tokią pašaukimą, tikrą pasiuntentę, kurią apturėjo nuo Dievo ir kurią išpildyti yra tikslu jos gyvybės. Pasišventime už politikišką būvį ir pasišventime už religiją pralieja kraują tik pavienis pilietis; pasiuntentėje-gi visa tauta pasišvenčia, visą save neša ant aukuro.

Nėra nieko nemirtingesnio už dvasią. Ant amžinasties aukuro žūna pilnos kartos vienos po kitų, ale ne kaip aukos priepuolio, bet kaip aukos išsilavinančiosios dvasios, šviesybės ir pažangos.

Iš visų sąryšių joks nėra brangiausias ir svarbiausias už tą, kuris vienija kiekvieną musų su tėvyne. Teisybė, brangus yra gimdytojai, brangūs vaikai, draugai, giminačiai, bet visos tos meilės atsiremia į vieną tėvynę. Kuris gi geras pilietis abejotų numirti už tėvynę, jei gu jai turi atnešti naudą? Tais žodžiais išsireiškia apie tėvynės meilę garsus rymiečių filosofas ir oratorius Ciceronas vaikale "Apie priedermes"; tais žodžiais surenku dar sykį sutrumpinęs tą viską, ką apie tėvynę ir jos meilę augščiau pasakiau.

Žemė yra pirmiausias pamatu medžiagiškui, į tą žemę grįžta tauta, pildžianti savo pasiuntentę. Tiesi nesuskaitomi kapai mūsų liūčių, tie laukai, apšlakstyti jų krauju, tie grabai išmirusių eilių, viskas atsigulė į tą žemę, kuri buvo vieta pildančiosios tautiškos pasiuntentybės. Ta pati žemė mus ir mūsų vaikus ir dar paskiausias kartas užgribs ir bus vienybė tautos ir žemės, o ant tos žemės žmonijos veikluose atiteityje švies nemirtingumu žvaigždė tos tautos, kuri išpildė savo pasiuntentę ant žemės. O ta pasiuntentė nėra nieku kitu, kaip tik palinkimu prie pažangos, prie šviesos, prie liuosybės.

Baisiai yra sunkus dvasios darbas, laipsniais amžių tukstanties metų vargiai daro vieną pedą pažangos. Meilė kaip visur, taip ir čia laužia ir drasko visokias sunkenybes ir tramdymus, it uolą. Dievas įkvėpė į sielą tautų meilę tokią didelę ir taip galingą, kad tame milžiniškame amžių triuse su noru ir pasišventimu ištveria. Nors ir politiškai buvimų mūsų tėvynė nustojo, tai dar lieka žemė ir tvirtas tautiškas, lieka žmonės, kalba, religija, istorija, tautiškoji rašliava, kurių niekas atimti negalės ir kurie nepražūs, pakol tauta pati jų nepražudys. Tečiau mūsų tauta, duos Dievas, neišsivadės jų niėkados, anaipol, noriai kas kart labiau tobulins ir laikys už pareigą sudrūtinti jų meilę, o sykiu ir meilę brangios tėvynės.

Kaip greit gyvatu visiškų, pilnu ir paskutiniu tautos tikslu yra Dievo mintis, kurią prisiravino sau už pašaukimą, o Dievas yra Dievu teisybės, liuosybės ir pažangos, todėl tikriausia tėvynės meilė bus meilė teisybės, liuosybės ir pažangos.

Šviesos! Šviesos! šauk lyg merdėdamas kuomet tave apsiaučia amžinos tamsybės. Liuosybės! šauk, lyg alsavimui org. Pirmyn! šauk, nes gyvatas yra pažanga, o tramda — mirtimi.

Bažnyčioje ir valstijoje i-besk vėliavas su teisybės, liuosybės ir pažangos parašu ir po tomis vėliavomis rink, o jei gali sėk apšvieta savo tautai. Žūk, kur reikia, už teisybę, už liuosybę, už pažangą, nes žūsi atlikdamas savo pasiuntentę nuo Dievo apturėta.

Numylėjus savo tėvynę privalome sykiu numylėti ir savo tėvynaiškąją kalbą, o kuomet, numylėję, ją lavime ir tobulisime, sustiprime tuomi savyje tėvynaiškąją dvasią, ką ta kalba prakalbta. Trengkimės prie šviesos! Atsiminkime, kad kiekviena šviesa tamsybės pergali ir išblaško! Apšvieta yra tikra tėvynės siela, kuri atgaivina gyvavimo laike jos kūną iki jos paskutinės pabaigos, o kuri po mirties, kada kūnas pavirs net į puvėsį ir taps sudėtinu kitokių kūnų, klas tės ant jos kapo ir atves ją prie nemarumo... Ir taip, mylėdami tėvynę, švieskime ją savo tautai mokslu ir gudrybe. Triūsu gi, išlaikomu ir kantriu triūsu ruoškimės prie to, kadangi čia reikia gero noro ir pasišventimo. Laisvai užrubežyje gyvenantieji grįžkite į tėvynę, atspėkite visuomenės reikalus ir gausiomis aukomis stiprinkite jos medžiagiškąją ir dvasiškąją stovį. Kiti tos tėvynės sūnus iš Apevizdos noro, negalėdami savo krašte tėvynei darbuotis, tankiai kenčiant badą ir šaltį su ilgėjančiu žvilgesiu, atkreiptu į brangios tėvynės šalį.

Tiktai darbuokimės jai ir išstverime darbe, o tuomet tikrai, sakau, susilauksime geresnės ateities, nes...

Sapnai! apgavingi, Ateis laikai teisingi, Tik darbams amžinai hosianna skambė! Būk uola Tėvynės savos, Nešk vėliavą augštai Lietuvos, Ir žvaigždę, ką tekės rytmetyje, mylėk!

Red. Priešas. Dedame visą straipsnį, nors pabaigoje retoriški šauksmai apie įbedimą bažnyčioje ir valstijoje vėlavų su teisybės, liuosybės ir pažangos parašu yra nesuprantamas ir suvedžiojantis.

AUKOS ŠV. KAZIMIERO VIENUOLYNUI

Iš Maspeth, N. Y. Kun. N. J. Petkus \$25.00. Iš Wilkes-Barre, Pa. Kun. V. Vizgirda \$100.00. Iš Waterbury, Conn. Stambesnės aukos: Daugirdžiūtė R. \$10.00; Kudirka J. \$5.00.

Po \$1.00 auokojo: Daugirdžiūtė M., Vosiliūtė M., Palažėja V., Skamariūtė O., Pranulis K., Vaičiūkaitis J., Vaičiūliūtė O., Malinauskiūtė A., Šiurkaitė O., Misūnas P., Kisieliūtė M., Stokna J., Gelbogiūtė D., Vaitukaitienė M., Dunauskas J., Stanaitis M., Mažulis D.

Po 50c. auokojo: Bakunienė J., Orintas J., Savičkis J., Počėičienė E., Urba J., Šarbatasienė K., Baltrušaitienė E., Banis P., Stokna J., Pavalkius P., Marcinkevičia J., Laura A., Pocius M., Jezvinčienė R., Baltrušaitis J., Ramanauskas S., Verseckas M., Bartkus A., Mačiūčiūtė E., Bamažauskienė O., Gerulis M.,

CHARLES DICKENS. OLIVERIS TWISTAS.

Vertė JONAS KMITAS.

(Seka.)

— Matau, — tarė Bumblys, žiūrėdamas ant Oliverio su įtempta piktybe, — matau, kad iš visų nedekingiausių, blogiausių vaikų, kokius man teko kada nors matyti, tu, esi —

— Ne, ne, pone! — gaikščiojo Oliveris, griebdamas už rankos, kurioj laikė gerai pažįstamą lazdetę, — ne, ne, pone! Aš busiu geras; tikrai, tikrai, tikrai busiu geras. Aš esmi labai mažas vaikas, pone, ir man taip yra —

— Kas yra? — užklauskė Bumblys nusistebėjęs. — Taip ilgų, neramų, — verkė kudikis. — Visi manęs nekenčia. O, pone! Nėpyk, o, ne, nėpyk ant manęs! — Kudikis griebėsi ranka už širdies, ir žiūrėjo ant Bumblio su tikru sopulių akyste.

P. Bumblys pažūrėjo ant Oliverio su nuosteba ir kelių syk atsikosėjo. Paskui sumurmėjo šį tą apie "biaurų kosulį", liepė Oliveriui nusišluostyti ašaras ir buti geru vaiku. Tada paėmė jį už rankos ir nieko nesakydamas vedėsi pas graborių.

Graborius tik ką buvo uždaręs langenyčią ir prie žvakės vedė tvarkon tos dienos atskaitas.

— Aha! — sušuko, pamatęs pedelį, — ar tai tamsta, p. Bumbly?

— Ne kas kitas, p. Sowerberry, — atsakė pedelis. — Štai atvedžiau vaiką.

Čia Oliveris linkterėjo.

— O, tai tas vaikas? — tarė graborius, pakėlęs žvakę virš galvos, kad geriau pamatyti Oliverį. — Ponia Sowerberry, buk taip maloni ateiti čia ant valandžiukės, mano meilužė!

Iš užpakalinio kambario išėjo graboriaus pati, maža, plona, susiraukus moteriškė.

— Žiūrėk, meilužė, — tarė Sowerberry su pagarba, — štai čia tas vaikas iš prieglaudos, apie kurį tau kalbėjau.

Oliveris vėl linkterėjo.

— O je, tu mano! — sušuko graborienė. — Tas vaikas labai mažas!

— Teisybė, jis gana mažas, — atsakė Bumblys, žiūrėdamas į Oliverį tokioms akimis, lyg tai būtų jo kaltė, kad vaikas toks mažas. — Jis mažas, to negalima užginti. Bet jis užaugo, ponio Sowerberry, jis užaugo!

— O! drįstu pasakyti, kad jis užaugo, bet ant mus valgio ir gėrymo, — atsakė pašiepiančiai graborienė. — Aš nematau, kad galima daug sutaupyti maitinant parapijos vaikus, nes jų užlaikymas brangiau atsieina, ne kaip

jie verti. Bet vyrams visados rodosi, kad jie žino geriausią. Nagi, eik žemyn, mažas kaulų krepšy!

Su tais žodžiais graborienė atidarė šonines duris ir pastumdė Oliverį žemyn į tamsią kelnorę, kuri vadinosi viriamoji. Tenai sėdėjo apdriskusi mergina, nušleivatom kerpėm ir mėlynom nelopytom pančekom.

— Karolina, — tarė ponio Sowerberienė, kuri nuvėjo paskui Oliverį, — duok šitam vaikui kąsni šaltos mėsos, ką buvo palikta Tripui. Jis neparėjo nuo ryto, tai gali likti neėdęs. Drįstu spėti, kad tu nesibiaurėsi tuo valgiu, vaike, ar ne?

Oliveris, kurio akys nušvito paminėjus mėsą ir kurs drebėjo iš godumo, kad ją praryti, — atsakė, kad nesibiaurės. Ir bliudas nešvaraus, šalto ėdėsio buvo pastatytas prieš jį.

Labai norėčiau, kad koks gerai nupenėtas galvočius, kuriam mėsa ir gėrymas pavirto į tulžį; kurio kraujas yra ledas, o širdis — geležis; norėčiau, kad toks galvočius galėtų matyti, kaip Oliveris puolėsi ant to biauiaus ėdėsio, kurį šuo buvo paniekinęs. Norėčiau, kad jis galėtų tēmyti tą baisų išalkimą, kuriuo Oliveris draskė šmotus pašvinkusios mėsos ir rijo juos su godumu mirštančiojo badu. Da labiau norėčiau, kad tas galvočius pats gautų tokį valgį ir rytų jį panašiu ėdumu.

— Dabar — tarė graborienė, kada Oliveris pabaigė vakarienę, laike kurios ji žiūrėjo ant jo su tyliu išgaščiu ir baisia nuovoka apie ateisiantį jo apetitą, — Ar jau palvai?

Oliveris nematydamas jau nieko, ką būtų galėjęs praryti, atsakė, kad jau.

— Tai eik šen su manim, — tarė graborienė, paėmus tamsią, sutrotą lempą ir eidama augšty. — Tavo lova po stalu. Menu, kad nesibijosi miegoti tarpu grabų. Bet vis tiek, ar bijosi, ar ne, tau nėra daugiau kur gulti. Eik! nelaikyk čia mane visą naktį!

Oliveris ilgiau nelaukė, bet paklusniai nusekė paskui naują savo ponį.

V.

Oliveris susipažįsta su nauja draugija. Eidamas pirmą kart ant šermenų, jis išsineša nepergerą nuomonę apie savo pono amatą.

Pasilikęs vienas graboriaus dirbtuvėj, Oliveris padėjo lempą ant suolo ir dairėsi aplinkui su baime, kurios daug didesnė už jį žmonės negalėtų atsikratyti panašiose aplinkybėse. Neužbaigtas grabas ant juodų pastovų, kurie riogsojo dirbtuvės viduryj, išrodė taip baigiai ir mirtinai, kad šaltas drebulys perėmė vaikišcio kūną žėdina kartą, kada tik jo akys atsikreipė į tą pusę. Jis beveik laukė, kad čia jau kokia biuri baidyklė iškiš iš ten galvą ir savo baisumu išvarys jį iš proto. Ant sienų ilgoms eilėms, lyg kokios ilgarankės dvasios, kabojo grabų lentos. Toliaus bus.

Jeigu vaistai namie reikalingi, tenebuina kitoki, tik Severos.

Pasilenkimas ir pasikėlimas

tankiai parodo tau, kad tavo inkstai yra silpni, nesveiki. Toks dalykų stovis turi tuojaus būti pataisytas, jeigu nori išvengti sunkesnių ligų.

Severos Vaistai

Inkstams ir Kepenoms

sudrutina nusilpnėjusius inkstus, gydo ir gerame padėjime užlaiko juos. Pataiso visokius puslės negalavimus. Tikriausi vaistai abiejų lyčių ir visokio amžiaus asmenims.

Kaina 50c. ir \$1.00.

Nusipirk pas savo vaistininką. Neužmiršk pasakyti reikalaujant Severos Vaistų ir neimk kitokių sutaisyimų, jeigu siūlytų. Severos Vaistai suvynioti į popierą, pilną visokių patarimų Lietuviškoje kalboje.

Aljozijas Gabrielis iš Sublet, Wyo., rašo: "Ilgus metus kenčiau inkstų ligą ir bandžiau visko, apie ką tik pamislinau, iki kol vienas draugų netarė man: "Kodėl nenusiperki bonkutę Severos Vaistų Inkstams ir Kepenims?" Tuoj nusiunčiau parnešti bonkutę, kuri tiek pagelbėjo, kad dar dvi nusipirkau ir visai išsigydžiau".

Severos Rugštis Pilvui

užlaiko virškinimo organus gerame padėjime, paastrina sveiką apetitą ir reguluoja negalavimus, kurie pasirodę nuo vidurių sveikumo.

Kaina \$1.00

Severos Balsamas Plaučiams

sulaiko kosulį greičiau, nei kitoki vaistai. Apsaugoja plaučius nuo uždegimo ir nuo kitokių ligų. Smagus priimti suaugusiems ir vaikams.

Kaina 25c. ir 50c.

Ar turi Severos Kalendorių bėgantiems metams? Reikalauk nuo vaistininko. Nieko nekainuoja.

Daktaro patarimai dykai.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

„Draugo“ Agent

Rev. J. Sutkaitis,
2112 Sarah st.,
Pittsburg, Pa.

A. Kasparavičius
27 E. 23 rd st.,
Bayonne, N. J.

Juozas Mališauckas,
Forest City, Pa.

T. Kizievich Box 167,
Minersville, Pa.

M. Karbauckas, 52 G. st.,
So. Boston, Mass.

J. Mikutaitis,
1327 Rebecca st., S. S.
Allegheny, Pa.

J. Bartoševiče,
4417 Marshfield ave.,
Chicago, Ill.

M. Urbanavičė, Box 33,
Thomas, W. V.

J. Antanaitis Box 22,
Swoyers, Pa.

J. Versiackas,
65 Davidson st.,
Lowell, Mass.

Juozas Akevičius, P. O.
Silver Creek, Pa.

Vincas Stasevičė,
349 Hamilton st.,
Grand Rapids, Mich.

Jonas Leipus,
1022 Bay st.,
Superior, Wis.

Alex Pričinauskas,
1232 Lincoln ave.,
Waukegan, Ill.

Pranas Simolenskis,
71 Hudson ave.,
Brooklyn, N. Y.

St. Petruškevičė,
223 E. 6th st.,
Mt. Carmel, Pa.

M. K. Petrauskas,
264 Pine st.,
Kenosha, Wis.

A. Urbonavičė,
329 River st.,
Plymouth, Pa.

Juozas Podžukynas,
1338 So. Canal St.
Chicago, Ill.

Dom. M. Andrulionis,
65 Davidson st.
Lowell, Mass.

Ant. Tuškėnis Box 116
Plymouth, Pa.

Julius Bukantas,
94 Blackstone st.,
Boston, Mass.

Jonas Ramanauskas
135 Ames st.,
Brockton, Mass.

B. P. Miškinis,
Box 124, 35 Arthu
Montello, Mass.

F. B. Versocky,
257 So. 33rd st.,
So. Omaha, Neb.

Stanislovas J. Šaban,
Box 239, Lewiston,

Pr. F. Juškevičė,
131 Jackson st.,
Lawrence, Mass.

A. Dėlko bankų langa
duris apsaugoti gelež
tvora?

B. Kad kasierius nep
tų prie pinigų

Kedakcijos atsakymai.

K. M. K., Waukegan, Ill. Vietiniai santykiai nevise gali turėti svarbą visuomenės akyse. Pagalios nedėjome kad ir dėlto, kad vietos nebuvo. Dabar gi nedėjome kad ir dėlto, kad sveikas pyktis.

Bet gal sveikas klausei apie ką kita?

Mackui. Eilių "Man liud..." nedėjime, nes turime priežastis įtarti, jog jos kenkia kito, ne Tamstos darbas. Gal Margalio, gal Jovaro, gal keno kito. Iš kur sveikas persirašai?

T. Šamiui, Shickshinny, Pa. Kristus jokių gromatų nerašė nei prieš nei po nukryžavimo, taip pat arkaniolas Gabrieliūs niekur nedėjo savo parašo. Prisiustojai gromata (angliškai ir lietuviškai) yra viena iš tukstančių apgavimų raštelio, nuo neatmenamų laikų vaikščiojančių po tamsių žmonių namus. Mes jį pečių arba pavelyk mums tatau padaryti.

Taip-taip'ui. Ir mes girdejome, jog ansai oratorius, kursai važinėja po svetelį ir mokina žmones, pats nieko nemokėdamas, yra sušaudęs žmogų Lietuvoje, vieną moteriškę apiplėšęs, lašinius iš augšto vogęs ir t.t. Bet laikraštis privalo prisilaikyti tam tikrųjų įstatų, tarp kurių randame ir šitokių. Niekas negali būti apskelbtas kaltu, jeigu teisme nebus tokiu pripažintas. Todėl, nors tikime tam, ką rašai apie aną vaikina, korespondencijos nedėjime. Išreiškiame pagyrą tiems vyrams, kurie neleidžia vaikiniui niekų taukšti. Taip reikia visados daryti. Žeminti save viešai tegali duoti vien apsilaidėliai ir suskiaiai.

J. Reitetaičiui ir Lietuvos Sunui. Tilps, tilps, bet reikia truputį palaukti.

Tėvas. — Nežinia, kas yra tam mūsų vaikui. Jis vaikščioja miegodamas.

Motina. — Atiduokime jį policijantus.

PAIEŠKO

Paieškau Pranciškaus Žiaugro, Kauno gub., Aleksandrovo pavieta, Pandėlio volosties, Panemunėlio parapijos, Beržonių sodos. Jisai pats, ar kas kitas, kurie apie jį žinote, meldžiu man pranešti ant šio adre-

so:

J. ir P. Sadauskai,
14 Summitt ave.,
Beverley, Mass.

Užsirašikite
"Draugą."

INFLUENCIJA [GRIPPE].

Nelauk pasirodymo pirminių apsiirškimų šios pavojingos ligos, kurie yra skaudėjimas galvos, kojų, šaltis krečia, karštis apima, skauda ir pailsta kojos ir t.t., bet tuojaus vartok

Dr. Richter'io Pain Expeller,

Sulyg parodymų ant popieros, apsuksiančios bonkute.

Taipgi pasekmingas nuo reumatizmo, neuralgijos ir šalčio.

Saugokis padirbimų ir žiūrėk, kad pakutis išrodytų visai taip, kaip šis paveikslėlis ir kad galai būtų užpečėtyti su mūsų pečėtyjimo ženklais, turinčiais įkara. Kitaip jūs gaunate padirbtus vaistus.

25c. ir 50c. bonkutė vaistinyčiose ir nuos

F. Ad. RICHTER & CO.,
215 Pearl St., New York.

Reikalingas vargonininkas į šv. Juzapo parapiją, Mahanoy City, Pa., mokantis gerai vesti chorą ir mokykloje atsakančiai mokytis. Algos \$50.00 ir iniegos. Atsiskaityti pas:

Kun. S. Pautienį,
Mahanoy City, Pa.
(to 13)

Paieškau vargonininko vietos. Esu pavienis. Gerai suprantu gregorijonišką giedojimą ir galiu atsakančiai vesti chorą. Mano antrašas:

Mr. R. Baršys,
318 E. 116th st.,
Kensington, Ill.

SWALM HARDWARE CO.,
21 North Main St., Pottsville, Pa.
Ivairiausi geležiniai daitai, tepalai, stiklas, dudos, plasteris, irankiai, sportiniai ir naminiai daiktai.

Juozas Szukis,
Geriausias Lietuvys
FOTOGRAFISTAS,

Naujas Telefonas 1070-B.
20 E. Market st., Wilkes-Barre, Pa.

The BENEFICIAL SAVINGS FUND SOCIETY

1200 ir 1202 CHESTNUT STREET,
PHILADELPHIA, PA.

Uždeta 20 diena Balandžio 1853 metuose.

Nuošimtis 3.65 metams.

PAMATINIS KAPITOLAS --- trylika milijonu dolerių.
SUDETU PINIGU --- vienuolika ir tris čvertis milijono dolerių.

PERVIRŠIS --- vienas ir viena čvertis milijono dolerių.
Depozitorius suviršum trylika tukstančių asmenu.

DEPOZITUS PRIIMAME PER LAISKUS.

IGNOTAS J. DOHAN, Prezidentas.

ANDRIUS J. KEEGAN, Vice-prezidentas.

ALFRED J. MURPHY, Sekretorius ir Kasininkas.

ANTANAS HURST, Esq., Patarėjas.

LIETUVIŠKA AGENTURA

Laivakorčiui ir Pinigui Siuntimo.

Pardodu laivakortes už tą pačią prekę, kaip pas pačias kompanijas New Yorke. Siunčiu pinigų greitai ir pigiai in visas dalis svieto. Prašau visų lietuvių atsilankyti su kokiais reikalais arba keliejuant Lietuvon meldžiami kreiptis pas

VINCA TAMULEVICZE,

AGENTA, *****

137 Hazle St.,

Wilkes-Barre, Pa.

NAMINIS MOKYKLAS.

GRAMATIKA angliškos kalbos mokintis be mokinio (apdaryta) \$1.00.
VIAKŲ DRAUGAS arba kaip mokintis skaityti ir rašyti be mokinio 15c.
NAUJAS BUDAS mokintis rašyti be mokinio 10c.
ARITMETIKA mokinimui rokundų su paveikalais (apdaryta) 35c.
P. MIKOLAINIS, BOX 62 NEW YORK CITY.

Plymouth Natoinal BANK.

Kapitolas su perviršiu
\$165.000.00.

Šitoji Banka prižiurioma Suvienytųjų Valstijų valdžios. Moką 3 nuošimčius nuo sudėtų pinigų. Galima susisiekti lietuviškai.

Mandagus patarnavimas.

G. N. Postlethwaite,
iždininkas.

3% SUČEDIJIMAS 3% AUGA.

PINIGAS DARO PINIGĄ.

Pradėk taupiti pinigus pas mus. Kad ir mažiausia suma pridėta prie sučedijimų ir 3 nuošimčiai, kuriuos mokame, greit padidys jūsų taupimą. Lietuviams paranki vieta.

NORTH SCRANTON BANK

1902 North Main Avenue.
Scranton, Pa.

Naujausias Importuotas Fonografas dykai.

Bus duotas kiekvienam kas nusipirka pas mus Rusiško Tabako už \$6.00.

Nieko nuo jūsų daugiau nereikalaujame tik kad patartumėte savo draugams pirkti iš mūsų firmos tabaką. Šitas importuotas Fonografas yra padarytas iš geriausio metalo, turi didelę nikelinę triubą ir labai gerai skamba. Turėdami mūsų Fonografą galite surengti namie puikų muzikos koncertą.

Užsukite tik mašinėlę, uždešite voliuoką, ir gausite išgirsti gražiausias tautiškas, darbininkiškas ir kitokias dainas, ištraukas iš operų ir operėlių, žaidimų visokių instrumentų pavienių ir orkestrų. Klausant tai viska bus malonu ne tik jums ir jūsų šeimynai, bet ir jūsų pažystamiems ir kaimynams. Musų Fonografas yra geriausias, koks tik dabar gauti buti. Mes duodame jums tą Fonografą suvis dykai. Prisiųskite tik 50c. markem ir mes atsiųsim jums geriausio Rusiško Tabako už \$6. ir tą Fonografą drangę su volieliais ir nurodymais, kaip reikia apsielti. Apturėję per Express, užmokėsite likusius \$5.50.

Si dovana yra suprantama ir puiki, nėra čia jokios rizikos, taigi naudokitės, pamatysite, kad busite užgandinti. Pasargą: prašome nesylyginti mūsų firmą su kitom.

ENGLISH ASIATIC TOBACO CO., III-115 E. 7th St., Dept. W. New York, N. Y.

Lietuvių Darbininkų Laikraštis "Rygos Garsas"

rašo daugiausiai apie lietuvių darbo žmones, uždarbiaujančius didesniuose Rusijos ir užsienio miestuose kaip antai: Rygoje, Liepojoje, Mintaujoje Peterburge, taipogi Šiauliuose, Panevėžyje Mariampolyje, Vilkaviškyje ir kitur. Žinias prisiunčia savi korespondentai. "Rygos Garsas" įdomus yra ypatingai miestų gyventojams lietuviams, nes paduoda žinias apie didesnių miestų reikalus ir gyvenimą. "Rygos Garsas" labai tinka pasiskaityti Kuršėje ir Vidžemėje gyvenantiems lietuviams, nes paduoda plačias žinias apie tuos kraštus pagal vietinių latviškų, vokiškų ir rusiškų dienraščių ir savų korespondentų pranešimą. "Rygos Garsas" duoda progą visiems lietuviams darbininkams, išblaškytiems po plačiąją pasaulį savo tarpe susižinoti ir su tėvyne nuolatini ryšį užlaikyti, kad nenustojus jos sunais buvus. "Rygos Garsas" praneša įdomiausias žinias apie tai, kas dedas mūsų miesteliuose ir kaimuose, kame gyvena mūsų darbininkų išeivių gentis ir pažįstamieji.

"Rygos Garsas" turbut kiekvieno lietuvių darbininko vadovu, nes "Rygos Garsas" skaitydamas lietuvių darbininkas geriau supras ko jam tūksta ir kaip reikalingus dalykus įgyti.

Lietuviai Darbininkai skaitykite "RYGOS GARSA"

o per jį susiprasit ir greičiau liksit tikrais piliečiais. "Rygos Garsas" nebrangiai atsielia; todėl rašykities "Rygos Garsą" 1911 metams.

Visiems užsimokėjusiems už visus metus užleidžiama vieta veltui apsigarsinti "Rygos Garsą" (apskelbimuose) ant 12 eilučių, o užsimokėjusiems už pusę metų ant 6 eilučių.

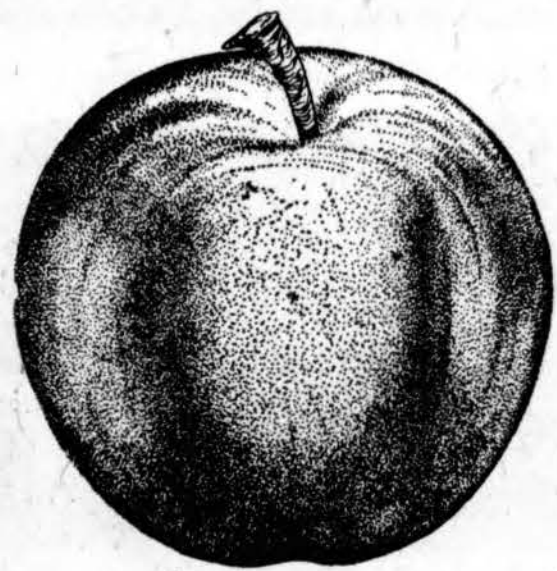
"RYGOS GARSA" KAINA:

Rygoje, Lietuvoje ir visoje Rusijoje su persiuntimu	12 mėn.	6 mėn.	3 mėn.
Rygoje be persiuntimo	2 r. 50 k.	1 r. 25 k.	— r. 65 k.
Užsienyje	1 r. 50 k.	— r. 75 k.	— r. 40 k.
	4 r. — K. 2 r. — K. 1 r. — K.		

Vienas numeris: Rygoje 3 k., kitur 4 k.

Adr. RYGA, ELZBIETOS (ELIZAVETINSKAJA) g-vė 24

CRUBRO Obuoliu Sviestas

Valgis del 6 ypatu 10c. dežuteje.
Nusipirk dežute šiandien. Parsiduoda žednoje krautuveje.

Šiomis dienomis tapo atidaryta lietuvių banka po vardu

"New City

Savings Bank"

ant 4601 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Šioje bankoje randasi Cheeking Account dėl visų biznierių. Už sudėtus pinigus į mūsų banka duodame čekių knygtę, iš kurios galima rašyti čekius ir jie tinka visur.

Primame pinigų ant užėdijimo, ir mokame trečią nuošimtį nuo 1 Sausio ir nuo 1 liepos. Turime Safety deposit Vault — skrinutes dėl sučedijimo visokiems brangiems daiktams, už \$2.50 ir augščiau. Darome tikrą bankinį biznį. Skoliname pinigų ant visokių išlygų: ant mortgage notų ir t.t. Parsiduoda per mūsų banką namai ir lotai. Išdirbame Abstratus ir kitus popierius. Siunčiame pinigų ir pardudame laivakortes ant visokių linijų.

General Fire Insurance Agency — Ukso' & Co. — Apsaugojimas nuo ugnies geriausiose kompanijose, kožname pareikalavime išrašome Policy su paaiškinimu apie kaštus. Visiems yra gera proga atlikinėti savo reikalus mūsų bankoj.

Savininkai namo ir bankos:

G. L. UKSO, prezidentas,
S. MARCINKIEWICZ, vice-prez.
A. J. BIERZYNSKIS, kasininkas.

Pirmas lietuvių Teatras Chicago's mieste po vardu Davis Square Theatre ant 4603 S. Ashland ave. Kožną dieną yra trys perstatymai, pirmas vakare ant 6:45, antras ant 8:10 trečias ant 9:30. Kožnas perstatymas yra iš keturių aktų ir su krušančiais paveikslais. Aktoriai yra parupinami geriausi ir vieta yra prirengta labai graži. Kas sykį atsilanko lieka labai užgandintu.

Su pagarba teatro užžiūrėtojas,

G. L. UKSO.

Nojui eme 600 metu pastatyti Arką---Tai jums ištrivijimo pavyzdys.

Yra daug vyrų Nojaus budo Wilkes-Barriuose. Šiandien gal jie kitiems tarnauja, bet ateis laikas, kad jie turės nuosavus ofisus. Niekas negali sulaukyti žengti pirmyn tą žmogų, kuris dirba gerai ir gerai rėdosi pas Rosenthali.

Mano pavasario siutai kainuoja po

\$10, \$15, \$20 ir \$25.

Jie skiriami vyriams Nojaus rusies. O jus kokios klesos?

LOUIS ROSENTHAL,

ANT KIRBY'S KRAUTUVES,

South Main St., Wilkes-Barre, Pa.

THE People's Bank,

Public Square,
WILKES-BARRE, PA.

Moka 3 nuošimčius nuo sudėtų joje pinigų. Atdara nuo 9-nių ryte iki 3-jų po pietų. Subatomis gi nuo 9-nių iki 12-tai val. prieš piet ir nuo 7-nių iki 8-nių vakare.

Gera, saugi Banka, užde-ta prieš 40 metų.

THE PEOPLE'S BANK,
Wilkes-Barre, Pa.

People's Union Savings Bank,

Cor. Main & Water Sts.

PITSTON, PA.

Turi kapitolo su nuošimčiais \$330.000.00.

Moka 3 nuošimčius nuo sudėtų pinigų.

Geriausias kelias į prolobimą

yra pradėti uždirbtus pinigų į gerą Banką.

Mes priimame net po vieną dolerį.

DABAR

jums reikia ką tokio palai-
kymui jūsų vikrumo prieš
šaltą pavasario vėją, ir tas
kas yra stiklas Stegmaiero

Malt Estrakto

prieš valgius ir gulant.

Gyvumas susidriūta ne
pažadinimu, bet užtai, kad
Stegmaiero Malt Extraktas
maistinė sistema, priduo-
damas taip reikalingų jėgų at-
sisipirti pavasario vėjams.

Pabandyk ir vaktuok pa-
sekmes.

Tuzinas bonkų už \$1.50.
Gryno maisto ženklas ant
kiekvienos bonkutės.

STEGMAIER BREWING CO.

Wilkes-Barre, Pa.

Naujas telefonas 977
Bell telefonas 422

Užsirašykite

„DRAUGAS“

ALBERT G. GROBLEWSKI,

Savininkas ir Fabrikantas Geriausių
„LENKIŠKŲ-LITUVIŠKŲ VAISTŲ.“

Geriausia
Gyduolė
nuo
Strėnų skaudėjimo
Degimo krutinėje
Galvos skaudėjimo
Kataros
Užsisaldymo
Neuralgijos
nuo
Gerklės skaudėjimo

Meilungio
Skauzmo krutinėje
nuo
Petrakimo
Asma arba
Dusulio
Štyvumo sprando
Skauzmo
Snuosė
Raukų ir
Kojų.

Ypatingos Gyduolės.

Jeigu sergate užsisėjęs ligomis, nuo kurių negali pagelbėti nė dak-
tarai, ar ligonbutiai, arba pasilaptingoms ligoms, aprašykite man savo nesvei-
kumą gerai ir aiškiai (be užsėpimo) nes čion eina ne tik apie tavo sveika-
tą, bet labai tankiai ir apie tavo gyvastį. (Atsimink, jog kiekvienas garbingas
daktaras užlaiko paslaupą kaip ant išpažinties). Užtai nesigėdyk ir nebijok,
šiek tiek, o mielai suteiksime rodą ir prisijausi geras gyduoles pagal tavo
su nurodymu kaip reikia jas vartoti, už prekę labai mažą. Reikia rašyti
šiekus stačiai pas mane pridėdant visados 2c. markę ant atsakymo, nes ki-
taip negausit atsakymo. — Teipgi mes reikalaujame gerų agentų kiekvie-
name dideliame mieste ir jų aplinkinėse. Agentai nuo „Lietuviškai-Lenkų“
gyduolių gali uždirbti nuo 50 dol. iki 100 dol. ant mėnesio. Uždarbi duodame
kuogeriausia. Taigi rašykite reikalaudami agentūros. Kiekvienas lietuviškas
stornikas teipgi privalo užlaikyti visada mūsų puikias Lietuviškas gyduoles
savo stornose ant pardavimo, kad mūsų tautiečiai reikalaudami galėtų pas
kiekvieną nusipirkti ir areikalautei išduoti pinigų dovanai kokiems nors
apgavikams tose aplinkėse. Stornykai, rašykite pareikalaudami gyduolių, nes
geras uždarys ir parduokite mūsų tyras Lietuviškas gyduoles, kurias mes
gvarantuojame. Rašykite po antraštę:

ALBERTAS G. GRABLAUCKAS,

3or. Elm & Main Str., Plymouth, Pa.

Merchants Banking Trust Company,

Mahanoy City, Pa.

Turi Kapitolo su nnošim-
čiais

\$190.000.00.

Sudėtu pinigų

\$700.000.00.

Mēs vedame visoki legā
liškā biznī.

Mūsų bankoje galima
susikalbėti: lietuviškai,
lenkiškai, vokiškai ir
angliškai.

JOHN J. MEYER,
Kasininkas.

Kurių skaitytojų prenu-
merata pasibaigusi, tiems
šis numeris bus paskutinis.
Siunčiant pinigus, čekius,
arba „Money Order“, siųs-
kite ant adreso:

„DRAUGAS“,
Wilkes-Barre, Pa.

Kiekvienas privalo čėdyti
nors dalį to, ką jis uždirba
ir padėti geroje, saugioje

Bankoje.

Mūsų Banka yra tautiška
(National) ir jau nuo 20
metų varo biznį Scrantuose.

Mēs velijame Jums turėti
rokundas su mumis, ar butų
didelės ar mažos.

Mēs mokame 3 nuosimti.

Traders National

Bank,

SCRANTON, PA.

Mandagumas — mūsų ypa-
tybė.

BUK
VYRAS

50,000
KNYGU

Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyru.
Knyga ta prastai, suprastai žodžiais pasaka kaip gal
atgauti vyriškumą, išsigdyti nuo užnudijsima krauja
arbašypili, nubiegima sieklos, patrotitu styprbe, pučkus
ir kitus šimtimtus, negromulavima, patrotitu
styprbe, pylva, kiapenu, inkatur ir gusles ligas, ruma-
titma, gonorrhoea arba triperis, naujai igautas lygas,
stricture ir vrysas vyru lygra, gal buti išgidomas sava
namuse privatiškai, slapta ir labai pygjai.

Ta, dykai igauta knyga, pasakis jums kodėl jus
kentat ir kaip galeit galutinai išsigdyti. Knyga ta yra
krantuvė žinios, katrus tyre žinoti kožas vedes arba
nevedes vyras. Ta knyga yra parašita par Daktara,
katras atspade lygo laika tyrinejimu tu, specialisk
lygu. Temkit, jog ta knyga yra siusta vysai dykai;
užmokam už paco, ing užpėčėtita konverta. Nesisk
nėmoku pinigu, tyk parašik sava varda, ir adresa ant
žemiaus paduotu kuponu, katru siusk mums šendena.

DYKAI GAUTOS KNYGAS KUPONAS.

DR. JOS. LISTER & CO. 1-905 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gedotinas Tami-: 1 ugal Tamišios priedėjima, aš norėjas
jog Tamišios pristatumei man vysai dykai vėna juos knyga del vyru.

Vardas: _____ St. iras: _____

REKOMENDUOJAME Mūsų NAUJĄ AUKSINĮ 23 AKMENŲ GELŽKELIO LAIKRODŽIŲ

Aukšiniai, paauksuoti ir kitoki su 23
akmenimis, parduodame 10,000 vadin-
mų „Accuratius“ laikrodžių tikrai už
\$5.75 šėdina. Tie graūs laikrodėliai
puikiai išretyti, dubeltai laikai, ge-
rai laiką rodanči, labiausiai keliaujančių
naudojami, kurie turi dabiš laiką, mo-
teriški ir vyriški, gvarantuoti ant 30
metų. Tikrai graūs laikrodėliai, ne-
gėda bus nei draugams toki parodyti.
Jeigu nori turėti gerą dniegorą, tai
štai mūsų pasiulymas: Mēs nusisime
šitą laikrodėlį kiekvienam C. O. D. už
\$5.75 ir ekspreso kaštus dėl perkiu-
jimo. Jei nepatiks, smektėsite nei ses-
to. Mēs riskuojame viską. Aukšiniai
gvarantuoti duodešit dykai su laikrodžių. Adresas:
EXCELSIOR WATCH CO., DEPT. 905, CHICAGO, ILL.

Office New Telephone 37.
Residence 1100.

Lietuviu Advokatas.

Jonas S. Lopatto

47-48-49 Bennett Building,

Wilkes-Barre, Pa.

Norintieji pasiskolinti pinigų
ant pirmo mortgage, arba pirkti
namus lai kreipiasi.

First National

BANK,

PLYMOUTH, PA.

UŽDETA 1864.

KAPITOLAS \$100.000.00.

PERVIRŠIS \$250.000.00

Didžiausia ir saugiausia

Banka mieste.

Moka 3 nuosimčius nuo

sudėtu joje pinigų.

KAS REIKALAUJA

ausinių (krajavų) škaplierių Pases Sv.
ir Sv. Traicės, gali gauti pas mus
visada. Mēs šėdirbame ir reikalaujan-
tims pasiūdām porą ant pakises.
Mrs. A. Smallwood, 2737 E. Pacific St.,
Philadelphia, Pa.

M. A. Norkunas,

Vienatinis Lietuvis Išdirbejas

visokiu ženklu
draugystem. o y-
patingai: karkardu
guzikučių meta-
liavu, anameliotu
ir padengtu cellu-
loidu, šarpu, ve-
liavu ir karvnu.

Man pavesius dar-
bas atlieku artis-
tiškai.

M. A. Norkunas

162 PROSPECT ST., LAWRENCE, MASS.

UNION TICKET AGENCY.

Geriausia Lietuviška Banka Scrantone
ir Viseje Aplinkinėje.
Agentura Latvakerių ant Geriausių
Lietučių.

Siūdiame pinigų kas dienā ir visas d-
lis svieto; taipgi perka ir išmaino vi-
sokius pinigus. Išdirba visokius doku-
mentus Amerikos ir Lietuvos teismuose.
Ofisas atidarytas kas dienā nuo 8-tos
4 ryto iki 9-tos val. vak.
Nedėlioję: nuo 10-tos ryto iki 5-tai
valandai vakare.

Adolf Blau,

Union Ticket Agency,

308 Lockawanna Ave., Scranton, Pa.

Taipgi turime savo krautavėje dau-
gybę visokių maldakagčių ir svietiškių
knygų visokiame kalbose.

TELEFONAI: Naujas 303 — Bell 602.

FABIOLE,

garsi kardinole Wisemano apysaka.

Vertė VYTAUTAS.

Kaina \$1.00.

Imantims daugiau kaip vieną eg-
zempliorių, nuleidžiame didelį nuo-
šimti. Gaunama pas:

REV. V. VARNAGIUS,

312 So. 4th St., Brooklyn, N. Y.

NAUJA KNYGA- BIBLIJA

arba šv. Raštas išleistas.
Tik vienas šitas šventraštis yra
katalikiškas.

Kaštuoja \$2.15 persiuntimui.

Adresas:

REV. S. PAUTINIUS,

Mahanoy City, Pa.

Wilkes-Barre Deposit & Savings BANK,

71 PUBLIC SQUARE,

WILKES-BARRE, PA.

Kapitolas - \$150.000

Perviršis - \$375.000

Moka 3-čią nuosimti nuo sudėtu

joje pinigų.

Banka atdara kasdien nuo 9 ry-

to iki 3 popietu, subatomis nuo

9-12 vidurdienyje.

Galima susikalbėti lenkiškai.

J. F. Gillis,

Pas ji galima gauti visokių

torielku, blidų, stiklų, puo-

du, liampu ir visokių virtu-

vei reikalingų daiktų. Yra iš

ko pasirinkti. Ateikite per-

sitikrinti.

102-104 S. MAIN ST.,

WILKES-BARRE, PA.

TEMIKYTE LIETUVIAI.

Kelonė per jures. Tukstančiai

tukstančių mūsų tautiečių ke-

liauja in prigimtą šalį ir iš tenai

atgal in Ameriką, o visi labiau-

siai užganėdinti, kurie perka lai-

vakortes pas:

Jona Nemeth'a

3 N. MAIN STR.,

WILKES-BARRE, PA.

O kodėl? Nes turi gerą prižiūrėjimą,

parankias keliones, kad tartum kaip ir

pačios kompanijos būtų pirkti lai-

vakortes. Siunčiamas pinigų greičiausiai ir

pagal pasaujį.

GERIAUSAS PINIGAMS PASIDĖJIMAS,

TAI ŠTAI ŠITAME BANKE:

Merchants National Bank,

POTTSVILLE, PA.

Nuo padėtuju pas mus pinigų gausi 2 nuosimt., jei
padėsi trumpam laiui, 3 nuosimt., jei šešiams mėnesiams,
3 ir pusę nuosimt. jei padėsi vieniems metams.

Gali pradėti pasidėlioti, jei tñri \$1.00.

Maloniai kviečiame visus atsilanyti pas mus.

Gerb. O. P. BECHTEL, Prez., A. W. SELTZER, Vice-Pr.,

C. H. MARSHALL, Kasierius.

PIRMUTINE KRAUTUVE

IR IŠDIRBYSTA

Bažnytiniu Daigtu

„RYZNYCIA“

PO GLOBE MYKOLO ARKANTOLO,

114 S. Chestnut St., Shenandoah, Pa.

Švaktės margos vadinamos po 1 svarą 2, 3, 4, 6, 8, ir 14 svaras po

švaktės vadinamos rankom margos po 2 svar, 4, 6 ir 8 svaras po

Pakeliamas knatai vadinami (war tapers) pakeliam po

Dėl atšonių dienų pakeliam po

Anglys už svarą

Aliejus (8 day) už gortų

Švaktės vadinamos (Rode) dėl uždėjimo po 3 ir 4 svarus, už svarą

Lietinės švaktės vadinamos po 16 svarų ir 18 svaras po

Švaktės Starnavos lietinės 16 sv. ir 18, už svarą

Švaktės 4 sv. ir 6 suauktos 4 sv. ir 1 sv.

Altoriaus švaktės (extra) sv. po

Geitone vaško 1 sv. ir 6, svaras po

Kodylas pranešiamas po

Kodylas „franciscense“ po

Teipgi siūva puikias bažnytinis rūbus, tais senu. Parduoda kieli-

kus, chaborijas, monstrancijas.

Galima gauti lietuviškų maldakagčių, kvietų, draugijoms ženklų,

reliavas, šarfas ir t. t.

KUN. L. LEVICKAS,

prodektas.

ISEJO IŠ SPAUDOS DAILUS SCENIŠKI

VAIZDELIAI VARDU

„Degtine“ ir „Katriute.“

KAINUOJA PO 10 CENTU.

Galima gauti

„Draugo“ Spaustuveje.

PIRKITE LABAI NAUDINGAS KNYGUTES

PO VARDU

„Naminis Vaiku

Auklėjimas“

IR

„Katekizmas Apie

Alkoholiu.“

Kainuoja po 12c. su persiuntimu. Pelnas eis instei-

gimui našlaičių prieglaudos. Galima gauti pas

Kun. A. Staniukyną,

4557 So. Wood St.,

CHICAGO, ILL.

TELEPHONE:

CABLE ADDRESS: GROCHOWSKI

LOCHAS NAMAS

NAMAS BEDFORD AVE IN GRAND ST.

IR OFISAS

111-115 E. 7 ST. NEW YORK N.Y.

101 ROCKAWAY ROAD JAMAICA L.I.

PARTRAUKIMAS
PINIGŲ
IS EUROPOS

BIURAS INFORMACIJŲ

MAINYMAS
VISOKIŲ
PINIGŲ

EUROP
BIURAS
ADVOKATINIS

KANCELIARIJA
REJENTINE

1. Priimam padėjimus pinigų dėl sutaupinimo su pusmetiniu nuosimčiu (procentu).
2. Paskoliname pinigų ant morgičiaus ir notų.
3. Išsiunčiame pinigų ir duodame užsakymus in visus kraštus,
4. Išmainome ir parduodame užrubežinius pinigų pagal tos dienos kursą,
5. Parduodame laivakortes (šifkortes) in prieplaukas Europos ir Amerikos,
6. Parduodame tikičius ant geležinkelio Amerikoje,
7. Padarome aktus rejentelnus su paliudijimu Konsulio,
8. Asekuruojame gyvastį nuo nelaimės ir ugnies (išširiname).

Atsišaukit ir praneškit kokiam laikraštyje šitą ap-
garsinimą skaitėt, o mēs prisiūsime dykai puikų kalen-
dorių 1911 metams.